

ΕΤΟΣ 29ο, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 149 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ, ΜΑΪΟΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ 2009 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΒΥΔΟΥ 122, 157 72 ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΤΗΛ.: 210 7483735 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,15 ΕΥΡΩ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΑ 2009

Οι επετειακές εκδηλώσεις της Μάχης του Πέτα

Οι φετινές εορταστικές εκδηλώσεις, αφιερωμένες στη μεγάλη Μάχη του Πέτα, στις 4 Ιουλίου του 1822, οργανώνονται από τον Δήμο με συνδιοργανωτή τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Άρτας. Το πρόγραμμα έχει ως εξής:

Παρασκευή 3 Ιουλίου 2009

Πλατεία Πέτα, 9.30 μ.μ.:

Δημοτική Βραδιά με την ορχήστρα του Ηλία Πλαστήρα και τη συμμετοχή των χορευτικών τμημάτων του Μορφωτικού Συλλόγου.

Σάββατο 4 Ιουλίου 2009

Πλατεία Πέτα, 9.30 μ.μ.:

Βραβείους νικητών από αθλητικούς αγώνες. - Βραβείσεις από την Αδελφότητα Πετανίων σε μαθητές του Γυμνασίου.

Κυριακή 5 Ιουλίου

Μνημείο Πέτα, 8.30 μ.μ.:

Επιμνημόσυνη δέηση (τρισάγιο) στη μνήμη των ηρώων της Μάχης της 4ης Ιουλίου 1822. - Κατάθεση στεφάνων. - Πανηγυρικός της Ημέρας από τον συγγραφέα - δημοσιογράφο Στέφανο Ντόβα. - Ομιλία με θέμα «Συνύπαρξη Ελλήνων και Τούρκων στην ευρύτερη περιοχή της Άρτας τον 19ο αιώνα από τον συγγραφέα Γιάννη Καλπούζο. - Συναυλία με τον Βασίλη Λέκκα στον χώρο του Μνημείου.

Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο καλούν όλους τους Απόδημους Πετανίτες να παρευρεθούν στις εκδηλώσεις.

Παρουσιάστηκε από τον Δήμαρχο στο Δ.Σ. της Αδελφότητας ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Τις μέρες του Πάσχα, το Μεγάλο Σάββατο, ο Δήμαρχος Θ. Μουσαβερές κάλεσε το Δ.Σ. της Αδελφότητας για την καθιερωμένη ενημέρωση πάνω στα πεπραγμένα της Δημοτικής Αρχής. Ο Δήμαρχος και οι παραβρισκόμενοι Δημοτικοί Σύμβουλοι αναφέρθηκαν σε έργα που είτε δημοπρατήθηκαν και βρίσκονται στο στάδιο της κατασκευής, είτε βρίσκονται σε διαδικασία δημοπράτησης. Τα έργα είναι τα ακόλουθα:

- Δημοπρατήθηκε και βρίσκεται σε εξέλιξη η ανακατασκευή του γηπέδου Πέτα. Το συνολικό του κόστος υπολογίζεται στα 150.000 ευρώ. Από το πρόγραμμα «Θησέας», που στηρίζει δράσεις των δήμων, εξασφαλίστηκαν 45.000 + 24.000 ευρώ για το γηπέδο και τις κερκίδες και τα υπόλοιπα θα δοθούν από τον προϋπολογισμό του Δήμου. Με την ίδια διαδικασία θα δημοπρατηθεί το γηπέδο Αγίου Δημητρίου στη θέση «Γιαλός». Να σημειωθεί ότι ο Δήμος βρίσκεται στα

Ενημέρωση του Δ.Σ. της Αδελφότητας από τη Δημοτική Αρχή.

δικαστήρια με τον κ. Καμπέρη που έχει καταπατήσει τον χώρο. Έχει επίσης προγραμματιστεί η κατασκευή ενός ακόμη γηπέδου στη Μεγάρχη.

- Τελειώνει η μελέτη για το κλειστό γυμναστήριο που θα γίνει στην περιοχή του Γυμνασίου, κόστους 25.000 ευρώ. Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει

διαθέσιμο οικόπεδο για την κατασκευή του γυμναστηρίου και μια άμεση προτεραιότητα του Δήμου είναι η εύρεση και αγορά του. Το ποσό των 300.000 ευρώ που εξασφαλίστηκαν από το πρόγραμμα «Θησέας» κρίνεται ότι θα δώσει τη δυνατότητα για να προχωρήσουν τα έργα κατασκευής. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Μία βάνουση παρέμβαση έγινε στον χώρο του Μνημείου από τη Δημοτική Αρχή τον τελευταίο καιρό. Ο χαρακτηρισμός «βάνουση παρέμβαση» κρίνεται επιεικής, εάν λάβουμε υπόψη ότι το έργο δεν αφορούσε στη βελτίωση του ιστορικού τοπίου, αλλά στην κατασκευή χώρου στάθμευσης σε ένα τμήμα του Μνημείου. Με λίγα λόγια ένα τμήμα του Μνημείου ταπεινώθηκε με εκσκαφή και μετατράπηκε σε πάρκινγκ.

Η νοσηρή αντίληψη ότι πρέπει να θυσιάσουμε τα πάντα για έναν δήθεν «εκσυγχρονισμό» και «ανάπτυξη», ότι πρέπει να κάνουμε παντού παρεμβάσεις για την εξυπηρέτηση του αυτοκινήτου, το οποίο διευκολύνουμε να ανέβει σε κάθε κορυφή και όμορφη γωνιά, αυτή η αντίληψη κυριάρχησε στο Δημοτικό Συμβούλιο.

Αλίμονο όμως, αν κάθε συγκυριακή πλειοψηφία στο Δημοτικό Συμβούλιο και κάθε Δήμαρχος αποφασίζουν κατά τις εμπνεύσεις τους τον ακρωτηριασμό των ιστορικών χώρων και μνημείων.

Θεωρώ ότι η απόφαση της «καθαίρεσης» και ταπεινώσης του Μνημείου, για τη δημιουργία πάρκινγκ, είναι αυθαίρετη πράξη, αλλά και ασέλγεια στον ιστορικό χώρο και στο Πέτα για τους εξής λόγους:

1) Ο μνημειακός χώρος, η θέση «Μνημείο», όπως αποκαλούμε εμείς οι Πετανίτες τον λόφο,

Ο ακρωτηριασμός του Μνημείου

Γράφει ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ

αποτελεί το σημείο αναφοράς του Πέτα, τόσο για τους επισκέπτες, όσο, κυρίως, για όλους εμάς. Και τούτο γιατί σηματοδοτεί την ιστορία, μας συνδέει μ' αυτήν και μας κρατά δέσιμους με ένα δέος σχεδόν μεταφυσικό.

2) Με τον χώρο του Μνημείου είμαστε συναισθηματικά δεμένοι, γιατί μας βαραίνουν παιδικές και εφηβικές μνήμες. Εκεί ζήσαμε τη συνάντηση της ζωής και της ιστορίας.

3) Το Μνημείο διαμορφώθηκε πριν από 40 χρόνια και παρέμεινε όπως είναι σήμερα, με τη μελέτη καθηγητών και σπουδαστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Ο χώρος έχει γεωμετρικές αναλογίες και αισθητική ισορροπία. Οποιοσδήποτε αυθαίρετος ακρωτηριασμός συνιστά ακύρωση των χαρακτηριστικών που έδωσαν οι μελετητές.

Για τους λόγους αυτούς το Μνημείο είναι και πρέπει να μείνει χώρος απόλυτης προστασίας και οποιαδήποτε παρέμβαση πρέπει να είναι ήπια και να γίνεται ύστερα από σχετική μελέτη και έγκριση. Σε καμία όμως περίπτωση για να παραχωρηθεί

χώρος για άλλες δράσεις και λειτουργίες.

Η επέμβαση που έγινε στο Μνημείο είναι πράξη αβάσταχτης ελαφρότητας και τα ερωτήματα που εγείρονται είναι:

- Υπάρχει απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου για κατασκευή χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων συγκεκριμένη ή μήπως με πρόσχημα κάποια άλλη απόφαση μας άνοιξε η όρεξη και υπεκετίναμε την εκσκαφή να δημιουργήσουμε και ένα πάρκινγκ;
- Υπάρχει έγκριση της Πολεοδομίας Άρτας;
- Επέτρεψε τη συρρίκνωση του χώρου η Εφορία Νεωτέρων Μνημείων και ποια είναι η εγκριτική πράξη;

- Προηγήθηκε Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων που είναι απαραίτητη για πραγματοποίηση τέτοιων εκσκαφών;

Επειδή πιστεύω ότι το έργο της ταπεινώσης χώρων του Μνημείου ξεκίνησε χωρίς να ληφθούν υπόψη όλα τα παραπάνω, γι' αυτό πρέπει να ακυρωθεί κάθε ενέργεια και να αποκατασταθεί ο χώρος όπως ήταν εδώ και 40 χρόνια, διαμορφωμένος με την αισθητική του ισορροπία και τις αρμονικές αναλογίες.

Είναι πράξη γενναιότητας να παραδεχθεί η Δημοτική Αρχή ότι έκανε λάθος.

Οπωσδήποτε όμως το Μνημείο, αργά ή γρήγορα, να επανέλθει στην αρχική του μορφή και ο χώρος στάθμευσης να καταργηθεί.

Μνημείο... Νεοελλήνων

Η ιστορία του Πέτα, στηρίχθηκε και στηρίζεται, εκτός από την αυτοθυσία των Ελλήνων, και σ' αυτή των Ξένων.

Με μία σαρωτική κίνηση, όμως, ο Δήμαρχος Πέτα Θεόδωρος Μουσαβερές, μηδένισε τη θυσία και κατάντησε το Μνημείο των Φιλελλήνων σε Μνημείο των Νεοελλήνων. Ισοπέδωσε με μία μπουλντόζα τις μνήμες μας, σάρωσε τα δέντρα και το πράσινο, στο όνομα τάχα του εκσυγχρονισμού. Χωρίς κανέναν ενδοιασμό κατέστρεψε την ιερότητα του τόπου και τσαλαπάτησε την νοημοσύνη των ντόπιων, μη τουλάχιστον ενημερώνοντας το Δημοτικό Συμβούλιο για τα σχέδιά του.

Με το πρόσχημα της στήριξης του τοίχου κατέστρεψε τη μοναδική παιδική χαρά του Πέτα, για να μπορούν τα αυτοκίνητα να σταθμεύουν στις βάσεις του Μνημείου, ξεχνώντας ότι για να φθάσεις σε έναν ιερό χώρο πρέπει να διανύσεις περπατώντας κάποια απόσταση, τουλάχιστον από σεβασμό. Διότι Ιεροί Χώροι δεν είναι μόνο τα κτίρια και οι πέτρες, αλλά και το χώμα που πάτησαν για τελευταία φορά άνθρωποι που θυσιάστηκαν για μια ελεύθερη πατρίδα.

Πέρα από τη νομιμότητα ή όχι του έργου, πέρα από μικροπολιτικές αντιπαραθέσεις, πέρα από την προσωπική πολιτική αναρρίχηση, υπάρχει και κάτι που κάνει τον Πολιτικό, Άνθρωπο: Η πολιτισμική συνείδηση. Διότι εκεί που επαινείς νέα έργα πολιτισμού που θα φέρουν στον τόπο ανάσα, (συναυλιακός χώρος στο Νταμάρι), διατάσσεται από τον ίδιο πολιτικό η καταστροφή της Μνήμης που υπήρξε γι' αυτόν τον τόπο, η ίδια του η ψυχή. Το να διευκολύνεις δύο τετραγωνικά λαμυρίνα μια ζάντα στον δεν είναι κάτι μεμπτό. Το να καταστρέφεις έναν τόπο πρασί-νου σε έναν ιερό χώρο, είναι κάτι βάρβαρο.

Μπορείτε, λοιπόν, άνετα να σταθμεύσετε το αυτοκίνητο σας στο «Πάρκινγκ Μνημείο» του Δήμου Πέτα. Θα κάνετε μόλις επτά βήματα για να πιείτε τον καφέ σας και δέκα για να φθάσετε στην επιγραφή των Ξένων, αλλά Θυσιασμένων Φίλων. Αντί στεφάνου τώρα μπορείτε να ακουμπήσετε μία ζάντα στα πόδια του Βωμού. Και αν αυτός ο ίδιος ο Βωμός με τα ξεθωριασμένα ονόματα σας ενοχλεί, μπορείτε να τον γκρεμίσετε, γιατί εν τέλει μάλλον δεν μας πρότουν τέτοιες τιμές, τέτοιοι που αποδείξαμε ότι είμαστε.

Κώστας Ροβίνας
Δημότης Πέτα

Η εκδήλωση για το σπάσιμο του μπότι, που διοργάνωσε για μια ακόμη χρονιά η Αδελφότητα, είχε μεγάλη συμμετοχή και ήταν επιτυχής. Τα 70 μπότια που πρόσφερε η Αδελφότητα για τις ανάγκες του εθίμου αποδείχτηκαν τελικά λίγα, λόγω της αυξημένης συμμετοχής των -κύρια νέων- συνδημοτών μας.

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά το Δ.Σ. της Αδελφότητας αναβίωσε ένα παλιό έθιμο των Πετανιτών «το σπάσιμο του μπότι». Το Μεγ. Σάββατο από νωρίς το πρωί τα μέλη του Δ.Σ. ετοιμάσανε την εκδήλωση.

Είχαν φροντίσει για την προμήθεια μικροφωνικής εγκατάστασης (προσφορά του Δήμου Πέτα και του Μορφωτικού Συλλόγου), η οποία έπαιξε εκκλησιαστικούς ύμνους. Στήθηκε ένας μικρός μουσικός με αναψυκτικά, τσίπουρο και ξηρούς καρπούς και τοποθετήθηκαν τα μπότια κατά μήκος του προαυλίου της εκκλησίας. Ο κόσμος άρχισε να συγκεντρώνεται από νωρίς και τα μικρά παιδιά κρατώντας όλα από ένα μπότι περιμέναν τη στιγμή που θα τα σπάσουν.

Μόλις η καμπάνα χτύπησε στις 10:00 για την Πρώτη Ανάσταση όλοι μαζί σπάσανε τα μπότια, δημιουργώντας μια ωραία ατμόσφαιρα. Χαρακτηριστικό ήταν ότι οι παλιοί συγκινήθηκαν φέρνοντας στη μνήμη τους σκηνές από εποχές που πέρασαν.

Ιδιαίτερη νότα και χρώμα έδωσε το τεράστιο έγχρωμο πανό που είχε αναρτήσει το Δ.Σ. του Συλλόγου μας διαφημίζοντας την εκδήλωση από τις

αρχές της ΜΕΓ. ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ.

Η γιορτή συνεχίστηκε με δημοτικά τραγούδια, κέφι και την υπόσχεση από όλους, του χρόνου να συνεχιστεί η εκδήλωση με περισσότερα μπότια και κατάμεστη πλατεία.

Η φετινή εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Προσέλυσε το ενδιαφέρον όλου του έντυπου και ηλεκτρονικού τύπου του νομού Άρτας που έκαναν εκτενή αφιερώματα.

Αρκετός κόσμος μαζεύτηκε στην πλατεία και πάρα πολλά μικρά παιδιά. Δυστυχώς ορισμένοι πήραν μπότια κρυφά από τα σημεία που τα είχαμε τοποθετήσει και τα πήραν στήπια τους στερώντας από αρκετά παιδάκια τη χαρά να σπάσουν και αυτά. Το κόστος της εκδήλωσης ήταν προσφορά της Αδελφότητας.

Εμείς ως Δ.Σ. υποσχόμαστε ότι του χρόνου θα έχουμε διπλάσια μπότια από φέτος. Ευχαριστούμε όλα τα μέλη μας και όσους παραβρέθηκαν στη σημαντική αυτή εκδήλωση. Θα συνεχίσουμε την προσπάθεια για τέτοιου είδους εκδηλώσεις που ενώνουν όλους τους συμπατριώτες μας, προβάλλουν τον τόπο και αναβιώνουν παλιά έθιμα.

“ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΠΕΤΑ”

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΕΤΑΝΙΤΩΝ
ΑΡΤΑΣ “Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ”
Αβύδου 122, 157 72 Ζωγράφου
Τηλ.: 210 7483735

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
Μιλήτου 4, 164 51 Αργυρούπολη

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΤΣΟΚΑΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ

ΖΑΧΑΡΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

ΓΚΑΒΑΓΙΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΙΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Αποστολή κειμένων:

zacharos@otenet.gr

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2 ευρώ

ΕΠΙΤΑΓΕΣ:

ΓΚΑΒΑΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Κολχιίδος 5β (πάροδος)

167 77 Ελληνικό

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ηπειρωτικές Εκδόσεις “Πέτρα”
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα
Τηλ.: 210 8233830
Fax: 210 8238468

ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Τα ταψιά

Τα ταψιά ήταν πλατιά κι αβαθή μαγειρικά σκεύη, με τα οποία έψιθαν στο φούρνο ψωμιά, φαγητά, πίτες, γλυκά και μπακλαβάδες. Υπήρχαν μικρά και μεγάλα ταψιά, που συνήθως ήταν χαλκωματένια, ρηχά και ολοστρόγγυλα. Τα μικρά ταψιά τα λέγανε νταβάδες ή ταβάδες και χαϊδευτικά ταψάκια.

Η λέξη προέρχεται από την τουρκική λέξη tepsi, που σημαίνει ακριβώς το ίδιο σκεύος, δηλαδή ταψί. Σε άλλα μέρη το λένε και σινί. Τα ταψιά και όλα τα χαλκωματένια σκεύη τα κατασκεύαζε στην πόλη ειδικός βιοτέχνης που επεξεργάζονταν τον χαλκό, ο χαλκωμάτας ή αλλιώς ο μπακιρτζής, γιατί τον χαλκό τον λέγανε και μπακίρι.

Παλιότερα όλες οι χαλκωματένιες οικοσκευές στις λαϊκές τάξεις αποτελούσαν το σπουδαιότερο κομμάτι στην τσικιά της νύφης, γιατί βοηθούσαν ζωτικά στο ξεκίνημα καινούριας οικογένειας του νέου ζευγαριού.

Στο Πέτα τα ταψιά, τα τηγάνια, τα καζάνια, τα τετζερέδια, τα καπάκια, τα μπρίκια, τα τσουκάλια κι όλα τα χαλκωματένια σκεύη τα λέγανε γενικά χαλκώματα κι αγγεία. Τα γίνανε μια φορά τον χρόνο ο γανωτής ή γανωματής ή αλλιώς καλαϊτζής ή κασιπερωτής. Δηλαδή τους έκανε μια επάλειψη με καλάι, για προφύλαξη από τη δηλητηρίαση του χαλκού.

Σχετικό είναι και το δημώδες άσμα: «Γανωτζής περνά, δια-

βαίνει την καρδούλα μου μαραϊνει, γανωτζής. Γανωτζή ανέβα πάνω, γανωτζή κατέβα κάτω, έχουμε δουλειά, να μας γανώσεις τ' αγγεία».

Πολλές εξάλλου είναι οι μεταφορικές λέξεις και φράσεις του λαού μας που αναφέρονται στο ταψί και γενικότερα στα χαλκωματένια αγγεία.

«Αυτός είναι του ταψιού», δηλαδή αυτός ταλαιπωρείται, όπως το φαγητό που ψήνεται στο ταψί. «Θα σε χορέψω στο ταψί», δηλαδή θα σε παιδέψω και θα σε τιμωρήσω βάνουσα. Η σκληρή αυτή φράση προφανώς προήλθε από κάποια απάνθρωπη συνήθεια στην Ασία και στην Αφρική. Εκεί τιμωρούσαν την άπιστη γυναίκα βάζοντάς την να χορεύει στο ταψί που ήταν πάνω σε αναμμένα κάρβουνα. Αλλά μήπως το ίδιο δεν κάνανε και οι τουρκόγυφτοι που μάθαιναν την αρκούδα να χορεύει στο ταψί...!

«Όλα τα στραβά καρβέλια η νύφη τα κάνει», «κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι», «γίναν τ' αγγεία μας θυμιατά κι οι κοπριές λιβάνι!», δηλαδή η αναξιοκρατία ανατρέπει τις ισορροπίες και οι ανίκανοι παίρνουν ανώτερες θέσεις στην πολιτεία!

Τρύφων Σερβετάς

Παρουσιάστηκε από τον Δήμαρχο στο Δ.Σ. της Αδελφότητας ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

- Δημοπρατήθηκε το έργο της ασφαλτόστρωσης των εισόδων της Μακρυνιαδάς και Κλειστού.

- Τελειώνει η μελέτη του Παιδικού Σταθμού, που θα γίνει στο ισόγειο του Νηπιαγωγείου.

- Τελειώνει η μελέτη της πλατείας Αμφιθέας και θα κατασκευαστεί μια νέα είσοδος στον Άγιο Δημήτριο με παράλληλη διαμόρφωση της υπάρχουσας εισόδου.

- Για την επέκταση του δρόμου στο «Μάρμαρο» ο Δήμος βρίσκεται σε μια διαδικασία πράξης αναλογισμού. Καλέστηκαν οι κάτοικοι που έχουν ιδιοκτησίες κατά μήκος του δρόμου και γίνεται προσπά-

θεια να πειστούν για την αναγκαιότητα του έργου.

- Κατασκευάζεται περιφερειακό ιατρείο στις Μελάτες και ανοικιάστηκε χώρος για αγροτικό ιατρείο στο χωριό μας.

- Στη Βαλαώρα, σε χώρο που ήταν νταμάρι, διαμορφώνεται υπαίθριος χώρος για πολιτιστικές δραστηριότητες.

- Το πολεοδομικό σχέδιο του χωριού βρίσκεται σε εξέλιξη και είναι στη δεύτερη φάση της δημόσιας διαβούλευσης.

- Τέλος, δημοπρατήθηκε μελέτη ύδρευσης του χωριού με 165.000 ευρώ.

Ακολούθησε συζήτηση με τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας, ο Πρόεδρος της οποίας ευχαρίστησε τον Δήμαρχο για την πρωτοβουλία της ενημέρωσης, την οποία το Δ.Σ. θεωρεί αναγκαία για τους Πετανίτες της διασποράς.

Τέλος, η Αδελφότητα επισήμανε την **ανάγκη αναβάθμισης και ανάπλασης του ιστορικού τοπίου της Κούρζας**, που βρίσκεται τώρα εγκαταλειμμένο σε τραγική κατάσταση. Ο Δήμαρχος υποσχέθηκε ότι θα προχωρήσει σύντομα σε έργα αποκατάστασης του χώρου που συνδέεται με την ιστορία του χωριού.

Ο ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤΗ ΣΕΡΒΙΑ

Εκδρομή στη Σερβία θα πραγματοποιήσει ο Μορφωτικός Σύλλογος του Πέτα το δεύτερο 15ήμερο του Αυγούστου. Πληροφορίες για συμμετοχή παρέχονται από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΗ ΜΑΛΑΜΑ

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009

Ο Δήμος Πέτα διοργανώνει την ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009 συναυλία στο νέο «ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ ΒΑΛΑΩΡΑΣ», στο παλιό νταμάρι στους Αγ. Αναργύρους, με τον γνωστό καλλιτέχνη ΣΩΚΡΑΤΗ ΜΑΛΑΜΑ. Η ώρα έναρξης της συναυλίας θα είναι 10:00 μ.μ. Θα προηγηθούν τα εγκαίνια του νέου αυτού πολιτιστικού χώρου από τη Δημοτική Αρχή.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟ ΝΤΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΒΑΛΑΩΡΑΣ

Ο Δήμος Πέτα δημιούργησε έναν χώρο όπου θα μπορούν να γίνονται εκδηλώσεις και συναυλίες. Το νέο «ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΠΕΤΑ» βρίσκεται στο παλιό νταμάρι στην περιοχή των Αγ. Αναργύρων. Είναι σίγουρα ένα μεγάλο έργο που θα εξυπηρετεί όλη την ευρύτερη περιοχή του Δήμου μας. Πιστεύουμε ότι θα αποτελέσει πηγή πολιτισμού και ψυχαγωγίας. Ο τόπος, στον οποίο δημιουργήθηκε, έχει μια μοναδική ακουστικότητα, λόγω του ότι τα πετρώδη τοιχώματά του φτάνουν σε ύψος τα 70 μέτρα. Θα μπορεί να φιλοξενήσει συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις και μουσικές εκδηλώσεις και θα είναι ένα κόσμημα για όλο τον νομό Άρτας. Η τοποθεσία, στην οποία δημιουργείται, όμως, θα σηματοδοτεί και κάτι παραπάνω. Ότι εκεί που κατασκευάζεται είναι Δήμος Πέτα και θα σταθεί εμπόδιο στις ορέξεις κάποιων για καταπάτηση των ορίων. Τα εγκαίνιά του θα γίνουν στις 22 Ιουλίου 2009 με μεγάλη συναυλία του Σωκράτη Μάλαμα.

ΝΕΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΣΤΙΣ ΜΕΛΑΤΕΣ

Ο Δήμος Πέτα κατάφερε να δημιουργήσει ένα σύγχρονο περιφερειακό ιατρείο αξίας 2.000.000 ευρώ στο Δημοτικό Διαμέρισμα Μελατών. Το ιατρείο θα έχει μόνιμο Ιατρό και Νοσηλευτικό Προσωπικό. Θα εξυπηρετεί μια μεγάλη περιοχή και κόσμο που έχει δύσκολη πρόσβαση στην Άρτα. Είναι ένα έργο πνοής που μόνο θετικά κρίνεται. Η στέγαση του ιατρείου θα γίνει σε νέο κτίριο που ήδη κατασκευάζεται.

Σε εξέλιξη το εγχειρματικό έργο Πέτα-Κομποτίου

Σε σύσκεψη του Νομαρχιακού Συμβουλίου Άρτας την 28η Μαΐου 2009 εκφράστηκε αισιοδοξία για την πορεία του εγχειρματικού έργου Πέτα-Κομποτίου. Έχουμε τονίσει και σε προηγούμενα σημειώματά μας, ότι πρόκειται για ένα σημαντικό αναπτυξιακό έργο που θα συνεισφέρει σημαντικά στην αγροτική οικονομία. Να υπενθυμίσουμε ότι το έργο εγκαταλείφθηκε το 2006 από τον εργολάβο «Αφοί Κυρομίτη», με τον ισχυρισμό ότι δεν είχαν ολοκληρωθεί οι απαλλοτριώσεις στα όρια του καναλιού.

Στη σύσκεψη του Νομαρχιακού Συμβουλίου, ο προϊστάμενος της ΔΕΚΕ Περιφέρειας Ηπείρου κ. Λ. Κόκκαλης μετέφερε την αισιοδοξία του για το μέλλον του έργου, που επαναδημοπρατήθηκε την 11η Δεκεμβρίου του 2007 και ανάδοχη εταιρία αναδείχθηκε η «Ν.& Κ.Γκολιόπουλος ΑΤΕ». Ανακοινώθηκε ότι η τιμή μονάδος αποζημίωσης έχει καθορισθεί στο Πρωτοδικείο Άρτας και μείνει να αποσταλούν οι πίνακες για την αποζημίωση των δικαιούχων στην αρμόδια Διεύθυνση του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Στη σύσκεψη επισημάνθηκαν ατέλειες στο σχεδιασμό του έργου και εκφράστηκε έντονη ανησυχία ότι ενώ το κανάλι διασχίζει τα όρια του Δήμου Πέτα, δεν υπάρχει πρόβλεψη για άρδευση των κτημάτων των δημοτών μας που βρίσκονται κατά μήκος του καναλιού.

Ασχήμιες...

Πληγή οι ανεξέλεγκτοι σκουπιδοδοποί

Δεν είναι η μόνη παράνομη χωματερή στην περίμετρο του χωριού μας αυτή που απεικονίζεται στη φωτογραφία. Συγχωριανοί μας πετούν ανεύθυνα, όπου βρουν, μπάζα, χαλασμένες οικιακές συσκευές, και σκουπίδια κάθε μορφής. Δυστυχώς κάποιος, είτε γιατί έχουν ξεχαστεί σε συμπεριφορές πολύ παλαιότερων δεκαετιών, όταν η δημόσια υγιεινή και τα μέσα αποκομιδής ήταν υποτυπώδη, είτε γιατί το κόστος της μεταφοράς μπαζών είναι για αυτούς σημαντικότερα από το δημόσιο συμφέρον, ρυπαίνουν και καταστρέφουν όμορφες περιοχές, όπως αυτή που οδηγεί στα Προχώματα. Η ποιότητα ζωής και η φροντίδα του χώρου που μας περιβάλλει είναι σήμερα τόσο σημαντικά θέματα στις ιεραρχίες των συμπολιτών μας, που θα έβλεπαν με ευχαρίστηση την ευαισθητοποίηση των Δημοτικών αρχών σε περιβαλλοντικά θέματα, καθώς και την ενεργοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών του Δήμου για την αποτροπή ενεργειών που δε σέβονται το δημόσιο χώρο.

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΕΤΑΝΙΤΩΝ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ

Δημοσιεύουμε στο φύλλο αυτό την τέταρτη εργασία των μαθητών του Γυμνασίου με το παραπάνω θέμα. Πρέπει να διευκρινήσουμε ότι δημοσιεύσαμε τέσσερις εργασίες, γιατί κρίθηκαν σχεδόν ισάξιες από τους καθηγητές και η απόφαση του Δ.Σ. της Αδελφότητας προβλέπει τη δημοσίευση της πρώτης ή των πρώτων εργασιών. Η σειρά δημοσίευσης είναι τυχαία, γιατί συνδέεται με την υπόλοιπη, κάθε φορά, ύλη της εφημερίδας. Η εργασία αυτή καταρτίστηκε από τις μαθήτριες της Γ' τάξης του Γυμνασίου Πέτα: Ελένη Αλέξη, Αγγελική Γαβρόγου, Ευαγγελία – Ελπίδα Βαγγέλη, Ιωάννα Βαγγέλη. Στη φωτ. ο πρόεδρος της Αδελφότητας Γ. Κακαριάρης, με τις μαθήτριες που έκαναν την παρούσα εργασία.

Αγωγιάντης

Ο αγωγιάντης μετέφερε διάφορα προϊόντα με τη χρήση ζώνων (π.χ. ξύλα), μιας και η μετακίνηση των ανθρώπων και η διακίνηση των προϊόντων με τα ζώα, ήταν ο κυρίαρχος τρόπος μεταφοράς, εξ αιτίας των μεγάλων αποστάσεων. Η ανταμοιβή του αγωγιάντη ήταν το αγώι. Η δουλειά ήταν κουραστική και δύσκολη. Οι αγωγιάντες κατά κανόνα ήταν αγρότες.

Στο χωριό μας, το επάγγελμα αυτό ασκούσαν οι: **Απόστολος Βαβέσης, Γεώργιος Φωτάκης, Γρηγόριος Βαβέσης, Σπυριδών Βαβέσης, Θεόδωρος Πορτοβάρας, Γεώργιος Δρεπανάς, Αθανάσιος Γάβρογος** κ.ά.

Πεταλωτής

Πεταλωτής ήταν ο τεχνίτης που πετάλωνε τα άλογα, τα μουλάρια και τους γαϊδάρους. Τα πέταλα ήταν κάτι σαν σιδερένια παπούτσια, για να μην γλιστρούν τα ζώα. Το πετάλωμα των ζώων απαιτούσε μεγάλη εμπειρία και δεξιοτεχνία. Το καινούριο πετάλωμα γινόταν όταν το πέταλο του ζώου είχε φαγωθεί από τη χρήση. Έδεναν το ζώο και με την τανάλια έβγαζαν τα παλιά πέταλα και έκοβαν με το μαχαίρι το νύχι του ζώου που περίσσευε. Ζέσταναν τα πέταλα και τα κάρφωναν προσεχτικά, ώστε το καρφί να μην πληγώσει το πόδι του ζώου.

Πεταλωτές ήταν οι: **Θεόδωρος Καρατσώλης, Ευάγγελος Γάβρογος, Δημήτριος Γάβρογος, Χρήστος Μπουσής, Σπυριδών Κωστής** κ.ά.

Λούστρος

Ο λούστρος μ' ένα κασελάκι, τις βούρτσες και τα βερνίκια του καθόταν σ' ένα χαμηλό σκαμνάκι και βερνίκωνε παπούτσια.

Λούστρος στο χωριό μας ήταν ο **Λάμπρος Γρούσπος**.

Ντελάλης

Ο ντελάλης διαλαλούσε τα νέα στους κατοίκους του χωριού μας. Έβαζε τα χέρια γύρω από το στόμα σαν χωνί και γυρνούσε τις γειτονιές φωνάζοντας.

Το επάγγελμα αυτό, που χρειαζόταν δυνατή φωνή, το ασκούσαν οι **Δημήτριος Ευστρατίου** και **Ευάγγελος Ευστρατίου**.

Γανωτής*

Γανωτής ή γανωματής ή γανωτζής ήταν αυτός που επικάλυπτε τα χάλκινα σκεύη με κασσίτερο. Μ' αυτόν τον τρόπο προστατεύε τους ανθρώπους από δηλητηριάσεις, αφού παλιότερα τα μαγειρικά σκεύη ήταν χάλκινα και με τη μεγάλη χρήση γίνονταν επικίνδυνα. Έπρεπε, λοιπόν, να γανωθούν, να περαστεί δηλαδή η επιφάνειά τους με το καλάι (κασσίτερος).

Το επάγγελμα του γανωτή τείνει να εξαφανιστεί, αφού τα μαγειρικά σκεύη είναι ανοξείδωτα και δεν χρειάζονται γάνωμα. Γανωτής είναι ο **Δημήτριος Λυπημένος**.

* Η λέξη γανωτής προέρχεται από τη λέξη γανώνω, που στα αρχαία λέγεται γανών και σημαίνει δίνω λάμπω.

Ζούμε στο Πέτα, σ' ένα από τα ομορφότερα και μεγαλύτερα χωριά του νομού Άρτας. Το χωριό μας εξελίσσεται όπως εξελίσσονται όλα στον κόσμο. Προχωράει σταθερά στα βήματα της τεχνολογίας.

Από τα παλιά χρόνια έχουν αλλάξει πολλά πράγματα. Ένα από αυτά είναι και τα επαγγέλματα. Άλλα έχουν εξελιχθεί και άλλα έχουν χαθεί. Επαγγέλματα, που εμείς τα παιδιά μαθαίνουμε από τις διηγήσεις των μεγαλύτερων.

Στο χωριό μας, παλιότερα, υπήρχε το επάγγελμα του πεταλωτή, του λούστρου, του αγωγιάντη, του αλετρά, του καστανά, του ράφτη, του κατοράφτη, του αγροφύλακα, του γανωτή, του σιδηρουργού, του καλαθοποιού, του τσαγκάρη, του μπαρμπέρη, του ντελάλη, του γαλατά, του πετραδά, του πλανόδιου φωτογράφου. Υπήρχαν επίσης οι πρακτικές νοσοκόμες, οι μαμές, οι υφάντρες, οι προξενητάδες. Τέλος, υπήρχαν οι λαδόμυλοι, οι αλευρόμυλοι, οι νερόμυλοι, οι παραδοσιακοί φούρνοι και τα παλιά καφενεία. Μερικά από αυτά ήταν κύρια επαγγέλματα, και άλλα βοηθούσαν τους συγχωριανούς μας στην επιβίωση τους.

Σιδηρουργός

Οι σιδεράδες κατασκεύαζαν στο αμόνι σιδερένια εργαλεία, όπως δρεπάνια, τσεκούρια, σφυριά, βαριές, καρφιά, πέταλα, μαχαίρια. Ονομάζονταν και «γύφτοι». Η ονομασία αυτή προερχόταν από τους Αιγυπτίους. Εργαλεία τους ήταν: η εστία, το αμόνι, το φυσερά, τα σφυριά, το κάρβουνο και η τσιμπίδα.

Η δουλειά τους ήταν πολύ δύσκολη, συγκρινόμενη μάλιστα με τους σημερινούς σιδεράδες, που εργάζονται με τυποποιημένες κατασκευές.

Την κουραστική αυτή εργασία ασκούσε στο χωριό μας ο **Νίκος Πρέντζας**.

Καλαθοποιός

Η απασχόληση του καλαθά ήταν τέχνη, χειροτεχνία. Πρώτες ύλες αποτελούσαν οι λυγαριές και τα καλάμια.

Ο καλαθοποιός, με τη βοήθεια κοφτερού μαχαιριού, επεξεργαζόταν τις βίτσες της λυγαριάς, έσκιζε τα καλάμια, έπλεκε και κατασκεύαζε διάφορα μεγέθη και είδη από καλάθια.

Την καλαθοπλεκτική γνώριζαν οι **Αλέξανδρος Γάβρογος, Παναγιώτης Γαλάζιος, Δημήτριος Γάβρογος, Αντώνιος Ρίζος, Απόστολος Μπίζας, Βασίλειος Μπίζας**.

Πρακτικές νοσοκόμες - μαμές

Οι μαμές βοηθούσαν τις έγκυες να «ξελευθερωθούν» και να γίνουν μητέρες. Πρόσφεραν ένα αξιόλογο έργο, αφού βοηθούσαν στη γέννηση, στον ερχομό της ζωής.

Πολλοί συγχωριανοί και συγχωριανές μας έχουν γεννηθεί με τη βοήθεια της **Φωτεινής Μπίζα, Ευαγγελίας Πραμανιώτη** και της **Αικατερίνης Αναγνωστάκη**.

Οι προξενητάδες

Παλιότερα η προίκα και το προξενιό ήταν οι βασικές προϋποθέσεις για την είσοδο στον έγγαμο βίο.

Ο προξενητής ήταν απεσταλμένος για να μιλήσει για τα «προτερήματα» μιας προικισμένης νέφης. Το επάγγελμα του προξενητή δεν ήταν κύριο, ωστόσο είχε τη μεσοίτια του.

Στο χωριό μας πολλοί γάμοι - συμφωνίες έγιναν με τη μεσολάβηση του **Λάμπρου Μουσαβέρη** και του **Μιχαήλ Βάσιου**.

Αλετράς (Ζευγάς)

Ο αλετράς με ξύλινα ή σιδερένια άροτρα όργωνε τα χωράφια.

Ο γεωργός - αλετράς είχε ξύλινα και σιδερένια εργαλεία, που τα κατασκεύαζε ο σιδεράς. Ένα από τα εργαλεία του ήταν η σβάρνα, η οποία ήταν φτιαγμένη από ξύλο και δένονταν πίσω από τα ζώα (άλογα ή αγελάδες) για να στρώσει το χώμα.

Αλετράδες ή ζευγάδες ήταν οι: **Χρήστος Αλέξης, Παντελής Κολιός, Θεόδωρος Πορτοβάρας, Ευάγγελος Γάβρογος, Αθανάσιος Γαλάζιος, Θεόδωρος Γούλας, Ευάγγελος Δρεπανάς, Γεώργιος Βορδώνης** κ.ά.

Συνέντευξη με έναν αλετρά.

τον Γαλάζιο Αθανάσιο:

Ερ: Το επάγγελμά του αλετρά χρειάζονταν αρκετές ώρες εργασίας;

Απ: Βέβαια! Δουλεύαμε αρκετές ώρες. Φεύγαμε το πρωί και γυρνούσαμε αργά το βράδυ. Μεσημέρι δεν είχαμε.

Ερ: Ήταν το κύριο επάγγελμά σας και πόσα χρόνια εργαζόσασταν;

Απ: Ναι, ήταν το κύριο επάγγελμά μου. Από τότε που κάθισα από το δημοτικό, σε ηλικία 15 χρονών, εργαζόμουν και ακόμη εργάζομαι ως αγρότης.

Ερ: Πείτε μας λίγα λόγια για το επάγγελμά σας.

Απ: Σκληρή δουλειά! (αναστεναγμός). Εκείνα τα χρόνια δουλεύαμε με τα ζώα, άλογα ή αγελάδες, καλλιεργούσα με το αλέτρι, σπέρναμε το καλαμπόκι και το σιτάρι. Στο καλαμπόκι χρησιμοποιούσαμε τη σβάρνα. Η σβάρνα ήταν ένα ξύλο σαν πόρτα, που είχε πάνω πέτρες. Την τραβούσαν τα ζώα. Η σβάρνα έστρωνε το χώμα.

Γαλατάς

Ο γαλατάς ήταν ο άνθρωπος που μοίραζε το πολύτιμο αγαθό διατροφής, το γάλα. Στο χωριό μας γάλα μοίραζαν οι: **Χαράλαμπος Φιλίππου, Αθανάσιος Ροβίνας, Γεώργιος Μπάρτσας** και **Χριστόφορος Ροβίνας**.

Πετραδάς

Ένα από τα πιο δύσκολα και πιο βαριά επαγγέλματα, ήταν το επάγγελμα του πετραδά. Έσπαναν με φουρνέλα τις πέτρες, βάζοντας πολλές φορές σε κίνδυνο τη ζωή

τους. Το επικίνδυνο αυτό επάγγελμα ασκούσαν οι: **Γεώργιος Κακαριάρης, Ευάγγελος Καραμπάς, Ιωάννης Καραμπάς, Ευάγγελος Κυρούλης, Σωτήρης Κυρούλης, Ευστάθιος Κυρούλης, Χρήστος Τσιφής**.

Τσαγκάρης

Στις μέρες μας, όταν λέμε τσαγκάρης, εννοούμε αυτόν που επιδιορθώνει παπούτσια. Παλιότερα όμως ο τσαγκάρης, μετά από παραγγελία, κατασκεύαζε παπούτσια. Η κατασκευή ήταν χειροποίητη, αφού τα πάντα ήταν ραφτά ή καρφωτά. Σήμερα το επάγγελμα του τσαγκάρη έχει χαθεί.

Τσαγκάρηδες ήταν οι: **Χρήστος Κολιός, Γεώργιος Μπίζας, Γεώργιος Αναγνωστάκης, Κωνσταντίνος Κοτικός, Σπυριδών Πρίσκα** και **Βασίλειος Γούλας**.

Περισσότερα για το επάγγελμα αυτό, μάθαμε από τη **συνέντευξη του πρόσχαραου κυρίου Πρίσκα Σπυριδώνα**:

Ερ: Πόσα χρόνια εργαζόσασταν ως τσαγκάρης;

Απ: Εργαζόμουν 45 χρόνια. Είχε ενδιαφέρον ως επάγγελμα, ήμουν τεχνίτης παπουτσιών. Τη δουλειά μου την έμαθα από τον Καρατσώλη Σπύρο.

Ερ: Αυτό ήταν το κύριο επάγγελμά σας;

Απ: Ήταν το κύριο επάγγελμά μου, και ως ασχολία μου είχα τα κήματα.

Ερ: Η δουλειά σας ήταν σκληρή, απαιτούσε υπομονή; Πείτε μας λίγα λόγια για το επάγγελμά σας.

Απ: Κάθε δουλειά θέλει υπομονή μέχρι να τη μάθει. Ήταν καλό επάγγελμα, με καλά λεφτά. Από το 1980 όμως βγήκαν τα έτοιμα. Έτσι έκλειναν σιγά-σιγά τα παλιά τσαγκάρικα. Εγώ στο μαγαζί έφερα και έτοιμα.

Ερ: Ποια ήταν τα εργαλεία του επαγγέλματός σας;

Απ: Ήταν πολλά (γέλια). Το αμόνι, που κάρφωναν τα παπούτσια, το σφυρί, η φαλτσάνα, που έκοβαν το δέρμα, η τανάλια, που τραβούσαν το δέρμα, το βελόνι, ο σπάγκος, το κερί, που κερώναμε το σπάγκο για να μην τραβεί υγρασία και τα σουφλιά. Τα σουφλιά ήταν το πετσωτικό, το γαζωτικό και το απλό, που ράβανε τα παπούτσια. Είχαμε τις μακενέτες, που γυαλίζουν γύρω-γύρω τα παπούτσια, το λαμπόγυαλο, που γυάλιζε το τακούνι, το μέταλλο, που τραβάγαμε τη φαιλόετα, τρίχες από αγριογούρουνα, που ράβανε τα παπούτσια. Υπήρχαν τα καλαπόδια στα διάφορα νούμερα, σιρόδερμα και τέλος το αδιάβροχο, που βάζαμε πάνω από το παπούτσι. Όλα αυτά τα εργαλεία βρισκόνται στο λαογραφικό μουσείο του χωριού.

Ερ: Πώς αισθάνεστε τώρα που έχει εξαφανιστεί το επάγγελμά σας;

Απ: Κάθε επαγγελματίας στενοχωριέται, όταν χάνεται το επάγγελμα του. Ήταν ένα σημαντικό επάγγελμα, μου άρεσε και δεν το έκανα αναγκαστικά.

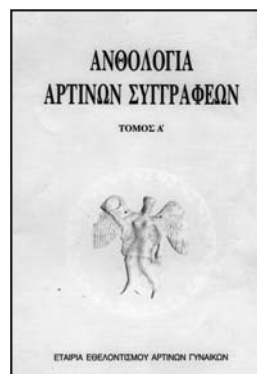
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΡΤΙΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ ΑΡΤΙΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ μας προσέφερε το βιβλίο «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΑΡΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ», που έχει εκδώσει, για να προβάλλει και να τιμήσει τους συγγραφείς του τόπου μας. Η Εταιρεία έχει ως σκοπό να στηρίζει άπορες οικογένειες του νομού Άρτας. Στηρίζει τη γυναίκα, τη μητέρα, το παιδί, τα μοναχικά άτομα και τους υπερρήλικες που αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά, κοινωνικά και οικογενειακά προβλήματα. Μερικές από τις δράσεις της είναι:

- Η συγκέντρωση και διανομή τροφίμων, ενδυμάτων, σχολικών ειδών, παιχνιδιών και άλλων αγαθών.
- Φιλανθρωπικές εκδηλώσεις, διαλέξεις, συναυλίες.
- Συγκέντρωση οικονομικής βοήθειας για την ενίσχυση από-

ρων οικογενειών. Η Εταιρεία βραβεύτηκε στον εορτασμό για την ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ του ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ από το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ το 2002.

Όσοι συγχωριανοί μας ενδιαφέρονται να αγοράσουν το βιβλίο ή να προσφέρουν υλική βοήθεια, μπορούν να επικοινωνούν στα τηλέφωνα 26810-77100 (Γραφεία ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ), Πρόεδρος κα **ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΓΚΟΛΟΜΑΖΟΥ**. Εμείς ως Δ.Σ. ευχόμαστε ολόψυχα καλή συνέχεια στο δύσκολο έργο που έχουν να διατελέσουν τα μέλη του Δ.Σ. της Εταιρείας και θερμά ευχαριστίες για την προσφορά του βιβλίου. Η Αδελφότητα θα σταθεί δίπλα σε πρωτοβουλίες που έχουν ως σκοπό την εξάλειψη της φτώχειας, την καλύτερευση της ζωής αυτών που υποφέρουν.

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ

Παραδόθηκαν δύο νέα τμήματα μήκους 17,5 χιλιομέτρων της Εγνατίας Οδού. Πλέον θα αποφεύγεται η Κατάρα, ένας δρόμος υψηλής επικινδυνότητας μήκους 90 χλμ, με αποτέλεσμα η διαδρομή Γιάννενα - Τρίκαλα να συντομεύει κατά 1,5 ώρα. Ακόμη παραδόθηκαν 31 χιλιόμετρα προς Γρεβενά και έτσι ολοκληρώθηκε ολόκληρος ο άξονας της Εγνατίας.

Έτσι με αυτό το μεγάλο έργο η Ήπειρος θα βγει σιγά - σιγά από την απομόνωση. Η διαδρομή ΓΙΑΝΝΕΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ γίνεται πλέον σε 3 - 4 ώρες σε δρόμο με μεγάλη ασφάλεια. Μένει τώρα να υπάρξουν οι σωστές μελέτες και σχεδιασμοί από τους φορείς του κάθε νομού, έτσι ώστε η περιοχή να αναπτυχθεί τουριστικά, μιας και οι ομορφιές της είναι από τις πιο αξιολογές στην Ελλάδα, συνδυάζοντας βουνό, θάλασσα, πολιτισμό και ιστορία.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΤΑ

Μετά από τις εκλογές της 10/5/2009, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Μορφωτικού - Πολιτιστικού Συλλόγου Πέτα συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Φώτη Ευαγγελία
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κακαριάρης Ευστάθιος
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Κυρούλη Χριστίνα
ΤΑΜΙΑΣ: Ζέρβα Ελευθερία
ΕΦΟΡΟΣ ΥΛΙΚΟΥ: Καραμπάς Ευάγγελος
ΕΦΟΡΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ: Ροβίνας Ευάγγελος

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εύχεται ολόψυχα σε όλα τα μέλη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου καλή δύναμη στο δύσκολο έργο που έχουν να επιτελέσουν. Η συνεργασία των δύο Συλλόγων θεωρείται δεδομένη και εμείς θα είμαστε πάντα δίπλα σε εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες που προβάλλουν τον τόπο μας και ενώνουν τους Πετανίτες.

Αναδιάρθρωση καλλιεργειών στην Ήπειρο

Μελέτη του Γεωργικού Πανεπιστημίου Αθηνών επισημαίνει την ανάγκη αναδιάρθρωσης των καλλιεργειών στην Ήπειρο και προτείνει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην τυποποίηση, την εμπορία και την διάθεση των προϊόντων. Αλλά και οι Αγροτικές Διευθύνσεις των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της Ήπειρου, τονίζουν ότι είναι απαραίτητος ο εκσυγχρονισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Η μελέτη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου - την οποία ζήτησε η Ν.Α. Άρτας - προσανατολίζει τους Ήπειρώτες αγρότες προς τις καλλιεργειές ακτινιδιάς, μανταρινιάς ποικιλίας κλημεντίνη, ροδακινιάς, βερικοκιάς, αχλαδιάς, ροδιάς, κητευτικών και ενεργειακών φυτών. Μεταξύ των ενεργειακών φυτών περιλαμβάνονται ο ηλίανθος, η σόγια και η ελαιοκράμβη, από τον καρπό της οποίας βγαίνει λάδι που χρησιμοποιείται είτε ως πρώτη ύλη για την παραγωγή βιοκαύσιμου, είτε ως λάδι για ανθρώπινη κατανάλωση. Μάλιστα η καλλιέργεια της ελαιοκράμβης εξαπλώνεται ραγδαία τελευταία, γιατί, εκτός των άλλων, το λάδι της έχει χαμηλή περιεκτικότητα σε οξέα. Οι καλλιεργειές αυτές είναι περισσότερο ανθεκτικές στις αντίξοες καιρικές συνθήκες και στους παγετούς και περισσότερο προσοδοφόρες. Σημειώνεται στη μελέτη ότι επιβάλλεται να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην τυποποίηση, την εμπορία και την διάθεση των προϊόντων, ώστε να διακινούνται ευκολότερα στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού.

ΑΝΟΙΓΜΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αποφάσισε να ξεκινήσει τη δημιουργία ενός κουμπάρ, που θα προορίζεται αποκλειστικά και μόνο για την αγορά οικήματος για τις ανάγκες της Αδελφότητας στην Αθήνα. Θέλουμε να δημιουργήσουμε «**ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΕΤΑΝΙΤΗ**». Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε έναν χώρο, όπου θα στεγάζει τα γραφεία μας, το πλούσιο αρχείο μας, έντυπο και φωτογραφικό, να δημιουργήσουμε ένα λαογραφικό μουσείο με αντικείμενα του τόπου μας και τέλος να φτιάξουμε μια αίθουσα αφιερωμένη στον Φιλελληνισμό και στη ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΠΕΤΑ.

Για να γίνει πραγματικότητα αυτό το μεγάλο όνειρο χρειάζονται πάρα πολλά χρήματα. Η συμβολή όλων των Πετανιτών

είναι απαραίτητη. Σας καλούμε να βοηθήσετε αυτή την προσπάθεια με όποιο ποσό μπορείτε. Τις προσφορές σας θα τις καταβάλετε στα σημεία που δίνετε την εισφορά, τονίζοντας και γράφοντας στην απόδειξη ότι είναι για την αγορά οικήματος (να γράφετε πάνω στην απόδειξη). Επίσης μπορείτε να καταθέσετε τα ποσά στον λογαριασμό 028-01-019269-93 της ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, κρατώντας το χαρτί της εντολής για να μας το προσκομίσετε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας θα έρθει σε επαφή με τους επίσημους φορείς του τόπου μας, προσπαθώντας να βρει και άλλους πόρους, ώστε το όνειρο να γίνει πραγματικότητα.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΘΥΜΗΣΕΣ

*Αγαπημένο μου πουλί, στα ύψη που πετάς
 Στη μακρινή πατρίδα μου θέλω πολύ να πας
 Και να πετάξεις στα βουνά, στους λόφους, στα ποτάμια,
 Στις πεδιάδες του χωριού και στα βαθιά ρουμάνια.*

*Τις παιδικές τις μνήμες μου π' αένας γυρίζουν
 Και του χωριού τα λούλουδα, τις παχαλιές μυρίζουν
 Και στα σοκάκια, στις αυλές, στις γειτονιές διαβαίνουν
 Στα μοναστήρια τα ιερά, οι θύμησης πληθαίνουν.*

*Πέτα πουλί μου κάτασπρο, πέτα κατά τη δύση
 Κι αν κουραστείς ξαπόστασε στην όμορφη τη βρύση
 Πιες το νερό το δροσερό, τη δίψα σου να σβήσεις
 Κι αν έχεις χρόνο και καμμό, γλυκά να τραγουδήσεις.*

Παναγιώτης Κώτσος

ΕΪΠΑΝ:

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, εγκαινιάζοντας το Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, που φέρει το όνομά του, δήλωσε:

«*Στη βάση πολλών από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας βρίσκεται το πρόβλημα της παιδείας και πρόσθεσε: «Ιδίως της παιδείας των πολλών, της δημόσιας παιδείας. Η κοινωνία που τη χρησιμοποιεί από το υστέρημά της είναι ώριμη και έτοιμη και για θυσίες. Απαιτείται, όμως, από όλους θέσεις και λύσεις που θα εξασφαλίζουν επιτέλους την ποιότητα της παιδείας που τόσο έχουμε ανάγκη».*

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

Από τις παρακάτω μαθήτριες του Γυμνασίου Πέτα πήραμε την εξής επιστολή:

Πέτα Άρτας, 01-06-09

Αξιότιμοι συντάκτες της εφημερίδας «Τα Νέα του Πέτα»,

Είμαστε οι πρώην μαθήτριες του Γυμνασίου Πέτα, που είχαμε στείλει την εργασία με θέμα: «Τα επαγγέλματα των Πετανιτών που χάθηκαν».

Σας γράφουμε για να σας εκφράσουμε το παράπονο μας από την εφημερίδα σας. Ενώ η εργασία μας βραβεύτηκε δεύτερη στα Φιλελλήνια τον Ιούλιο του 2008 διαπιστώσαμε ότι δεν δημοσιεύτηκε.

Διαβάζοντας τις εργασίες των άλλων μαθητών, παρατηρήσαμε πολλές ανακρίβειες και ελλιπή στοιχεία. Η δική μας εργασία δεν δημοσιεύτηκε, προκαλώντας σε εμάς δυσάρεσκεια και παράλληλα ασέβεια στους ανθρώπους που μας βοήθησαν, οι οποίοι περίμεναν και οι ίδιοι τη δημοσίευση.

Εμείς για άλλη μια φορά σας ευχαριστούμε για την ευκαιρία που μας δώσατε να μάθουμε στοιχεία για τον τόπο μας, που τόσο αγαπάμε. Δυστυχώς, όμως, μας απογοητεύσατε. Εμείς από την πλευρά μας δεν το μετανιώσαμε που εργαστήκαμε για τον τόπο μας, αλλά που εργαστήκαμε για εσάς.

Δεν θα μας ικανοποιούσε η δημοσίευση της εργασίας μας τώρα, αλλά η τυπική δικαιολογία σας μέσω της εφημερίδας σας για τη διάκριση απέναντί μας.

Με απογοήτευση
Αλέξη Ελένη
Γαβρόγου Αγγελική
Βαγγέλη Ευαγγελία
Βαγγέλη Ιωάννα

Απάντηση συντάξεως:

Η επιστολή των μαθητριών αδικεί κατάφωρα την εφημερίδα μας για τους εξής λόγους:

1) Όλες οι εργασίες που κρίνονται πρώτες ή ισάξιες της πρώτης, όπως συνέβη με τις εργασίες του 2008, στις οποίες περιλαμβάνεται και η δική σας, δημοσιεύονται χωρίς καμία εξαίρεση. Είναι πάγια απόφαση του ΔΣ της Αδελφότητας.

2) Η σειρά δημοσίευσης, όταν υπάρχουν περισσότερες ισάξιες εργασίες, είναι τυχαία και εξαρτάται από την εκάστοτε ύλη της εφημερίδας και τον χώρο που καταλαμβάνει. Τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο. Φαίνεται ότι οι μαθήτριες ήθελαν πιο νωρίς τη δημοσίευση της εργασίας τους. Αλλά περίπτωση να μη δημοσιευθεί δεν υπήρχε, γι' αυτό και θεωρούμε ότι βιαστικά αντέδρασαν με την επιστολή.

Ο δρόμος Πατρών - Κορίνθου

Ξεκίνησαν επιτέλους οι εργασίες κατασκευής του νέου αυτοκινητοδρόμου Πατρών - Κορίνθου, με την έναρξη της διάνοιξης των τριών σιράγγων σε Δερέβι, Ακράτα και Διακοπτό, ενώ σύμφωνα με πληροφορίες το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα θα ξεκινήσει η εγκατάσταση έξι εργοταξίων της εταιρίας «Ολυμπία Οδός», που έχει αναλάβει την κατασκευή και εκμετάλλευση του αυτοκινητοδρόμου, κατά μήκος του δρόμου, με ένα εξ αυτών να τοποθετείται στην περιοχή του Ρίου, κοντά στον σταθμό των διοδίων.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Η ομάδα μας κατάφερε μετά από μια χρονιά που είχε δυσκολίες, λόγω του ότι δεν είχε έδρα (εργασίες στο γήπεδο Πέτα), να μπει στα play-off για την άνοδο στην Α' κατηγορία. Δυστυχώς από ατυχία δεν έκανε την υπέρβαση για να πετύχει τον στόχο. Τα αποτελέσματα των play-off για τις ομάδες που τερμάτισαν από τη 2η - 5η θέση ήταν:

- ΕΡΜΗΣ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ
- 1 - 1 (παράταση 3-3, πέναλτι 3-4)

Β' ΦΑΣΗ PLAY-OFF:

ΑΕΤΟΣ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	3-2
ΠΑΝΑΓΡΟΤΙΚΟΣ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	2-0
ΑΠΟΛΛΩΝ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	0-2

Θερμά συγχαρητήρια στους ποδοσφαιριστές και τον προπονητή. Συγχαρητήρια στο Δ.Σ. για τη μεγάλη και δύσκολη προσπάθεια. Ευχή όλων του χρόνου να καμαρώσουμε την ομάδα μας στην Α' κατηγορία.

Αναμνηστική φωτογραφία από τον καθιερωμένο αγώνα ΑΟΦ Πέτα - Αδελφότητας, τη Μεγάλη Εβδομάδα.

**ΦΙΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ**

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία ο καθιερωμένος φιλικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ - ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ. Ο αγώνας έγινε τη ΜΕΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ στις 4:00 μ.μ. στο γήπεδο του ΔΙΑΣΕΛΟΥ (λόγω εργασιών στο γήπεδο Πέτα). Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε φιλικό κλίμα, με παρουσία πολλών φιλάθλων που χειροκρότησαν τις προσπάθειες όλων των ποδοσφαιριστών. Το τελικό σκορ ήταν 3-2 υπέρ της Αδελφότητας. Για την ομάδα μας αγωνίστηκαν οι **Κακαριάρης Μάκης, Καρύτσας Λευτέρης, Αγόρος Τάκης, Βάσιος Δημήτρης, Κολιός Νίκος, Μπίζας Φώτης, Κακαριάρης Γιώργος, Κοντογιάννης Γρηγόρης, Παπασπύρος Άγγελος, Κακαριάρης Αλέξανδρος, Αγγελής Σπύρος, Ευθυμίου Πάνος, Κώστας Γιώργος, Κακαριάρης Αθανάσιος (γιος Γιώργου Κακαριάρη), Μπίζας (γιος Φώτη Μπίζα)**. Τα γκολ για την Αδελφότητα πέτυχαν οι: **Κολιός Νίκος, Κακαριάρης Αλέξανδρος, Κώστας Γιώργος**. Χαρακτηριστικό ήταν ότι βρέθηκαν πολλά μικρά παιδιά στο γήπεδο, γιοι των ποδοσφαιριστών της Αδελφότητας, που θέλησαν να παίξουν και αυτά. Η υπόσχεση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σε συνεννόηση με το Δ.Σ. της Α.Ο.Φ., είναι ότι του χρόνου, πριν από τον αγώνα των μεγάλων, θα διοργανωθεί συνάντηση ποδοσφαίρου για τα παιδιά. Ο αγώνας έληξε βρίσκοντας αγκαλιασμένους όλους τους ποδοσφαιριστές, οι οποίοι έδωσαν ραντεβού για την επόμενη χρονιά στο νέο γήπεδο του Πέτα. Συγχαρητήρια σε όλους!

ΜΠΑΣΚΕΤ

Η ομάδα μπάσκετ του Πέτα τερμάτισε στην 5η θέση της τελικής βαθμολογίας με 29 βαθμούς. Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά και τον προπονητή για την προσπάθεια. Μετά από χρόνια η ομάδα ξαναλειτούργησε και έκανε έντονη την παρουσία της σε όλον τον νομό.

Τα τελευταία αποτελέσματα ήταν:

ΙΟΝΙΟΣ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	85 - 49
ΙΝΑΧΟΣ-ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	62 - 73
ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ - ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ	65 - 60
ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ	97 - 58
ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ-ΚΑΛΑΜΑΚΙ	70 - 65

**ΦΙΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΠΑΣΚΕΤ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ - ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ**

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το ΜΕΓ. ΣΑΒΒΑΤΟ, στο γήπεδο μπάσκετ του Γυμνασίου Πέτα, ο φιλικός αγώνας μεταξύ της Α.Ο.Φ. και Παλαιμάχους. Ο αγώνας γίνεται κάθε Πάσχα τα τελευταία χρόνια, αλλά φέτος ήταν πολύ καλή η οργάνωση και παράλληλα με τον αγώνα Ποδοσφαίρου που γίνεται την ίδια εποχή αποτελεί μια ευκαιρία να αγωνιστούν και να βρεθούν νέοι και παλιοί αθλητές της ομάδας μας. Μεγάλος φετινός

νικητής ήταν οι Παλαιμάχοι με σκορ 102 - 68. Κορυφαίος ο παλαιμάχος μπασκετμπολίστας **Χρυσούλης Κακαριάρης**, ο οποίος, αν και 49 ετών, κυριάρχησε και έβαλε 28 πόντους. Συγχαρητήρια στον **Γιάννη Φιλίππου**, που ήταν εμπνευστής του αγώνα και έδωσε τη δυνατότητα στους παλιούς να συναντηθούν μετά από πολλά χρόνια.

**ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ
Α.Ο. ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ**

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του ΑΟΦ Πέτα, το οποίο προήλθε από τις εκλογές της 8/6/2009, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

- Κακαριάρης Σωτήρης, πρόεδρος
- Ταγκαρέλης Χρήστος, αντιπρόεδρος και γενικός αρχηγός ποδοσφαιρικού τμήματος
- Πάνος Μάνθος, γενικός γραμματέας
- Γούλας Βασίλειος, ταμίας και έφορος υλικού
- Βάσιος Γρηγόριος, έφορος τμήματος μπάσκετ
- Λίγκας Θεόδωρος, μέλος
- Καμαρούλας Κων/νος, μέλος
- Σερβετάς Γιώργος, μέλος
- Γρούμπα Φωτεινή, μέλος

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ «ΜΙΧ. ΑΒΕΡΩΦ»

ΜΕ ΟΜΙΛΗΤΗ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΗΣ Ε.Ε.Λ. **ΛΕΥΤΕΡΗ Β. ΤΖΟΚΑ**

Καλωσορίζοντας τους παρευρισκομένους ο **Αυγερινός Ανδρέου**, στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε από κοινού με τα τρία λογοτεχνικά σωματεία, στην αίθουσα «Μιχαήλας Αβέρωφ» (Γεναδίου 8, Αθήνα), την Παρασκευή 29η Μαΐου 2009 και ώρα 7 μ.μ., είπε: Με θέμα την Άλωση της Βασιλίδος των Πόλεων, Κωνσταντινούπολη, συνδιοργανώνουμε εκδήλωση, η Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, που εκπροσωπώ ως πρόεδρος, η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών, την οποία εκπροσωπεί ο πρόεδρος της **Λευτέρης Τζόκας** και ο Σύνδεσμος Ιστορικών Συγγραφέων, τον οποίο εκπροσωπεί ο πρόεδρος αυτού **Στάθης Παρασκευόπουλος**.

Ο ομιλητής **Λευτέρης Τζόκας** – συνέχισε ο **Αυγ. Ανδρέου** – ικανός λογοτέχνης και αρωγός πολλών νέων συναδέλφων μας, τιμάται απ' όλους κι εμένα για όλα αυτά, αλλά κι έναν επιπρόσθετο λόγο: Γιατί πρωτοστατεί στις μέρες μας, για την ένωση όλων των λογοτεχνικών σωματείων. Η απομινή εκδήλωση προοιωνίζεται τα μελλούμενα κι αποτελεί έναυσμα και πρόκριμα γι' αυτά. Είναι μια καλή αρχή». Στο ακροατήριο ήταν και ο πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών (Π.Ε.Λ.) κ. Παναγιώτης Κυρούσης.

Ο **Αυγ. Ανδρέου** αναφέρθηκε στη συνέχεια στο θέμα της Άλωσης της Πόλης, λέγοντας: «...Δεν θρηνούμε την πτώση της Πόλης. Διδασκόμαστε απ' αυτή, δυναμώνουμε και συναισθανόμαστε τις βαριές εθνικές μας παραδόσεις. Μαθαίνουμε ότι ποτέ πια στην εθνική μας πορεία δεν θα πρέπει να εμφανιστούν εκείνοι οι καταστάσεις που έφεραν την Άλωση, που μάραναν κι έφθειραν το πνεύμα και την εθνική ψυχή. Οι τοπικές αντιζηλίες, οι υπερφίαλοι εγωισμοί, οι ατυχείς φιλοπρωτίες, οι πονηρές δημαγωγίες, ο ράθυμος ύπνος πεντακοσίων χιλιάδων καλογέρων στο στασίδι τους και τόσα άλλα μας έφτασαν εδώ...».

Στον χαιρετισμό που έκανε ο επί δεκαετία και τώρα επίτιμος πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών κ. **Δημ. Τσουκνίδα**, τόνισε: «Μετά από εβδομήντα πέντε (75) χρόνια,

«Εάλω η Πόλις... 556 χρόνια μετά»

Ο **Λευτέρης Τζόκας**, πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών, κύριος ομιλητής στην εκδήλωση.

το 1934, η Ένωση Ελλήνων Λογοτεχνών έστριξε με την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, στην επέτειο της αποφράδας ημέρας, χάρη στην από κοινού ομιλία από τον πρόεδρο **Λευτέρη Β. Τζόκα**. Ακόμη πρέπει τα λογοτεχνικά σωματεία να ενωθούν σε Ομοσπονδία, ώστε ν' αντιμετωπίσει η ελληνική Λογοτεχνία την παγκόσμια...».

Ο έγκριτος δικηγόρος Αθηνών και λογοτέχνης κ. **Νίκος Μπαρμπάσης** (Ασανσερίτης) άδραξε την ευκαιρία και έπλεξε σε έμμετρο λόγο διθυράμβους για τους τρεις προέδρους των λογοτεχνικών σωματείων, που συμπορεύονται προς Ομοσπονδία: «Εγώ, λοιπόν, το έλεγα / πως όλους μας συμφέρει / ετούτη η συμπόρευση / Αυγέρη με Λευτέρη. / Μα δεν περιμένα ποτέ / ναδω αυτό που είδα: / Τούτα τα δυο τα λούλουδα / να βγουν από... Τσουκνίδα». Πρέπει να στηρίζουν όλοι οι λογοτέχνες την πρωτοβουλία του **Λευτέρη Τζόκα**, ώστε να υλοποιηθεί σύντομα η ένωσή τους σε Ομοσπονδία.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Ιστορικών Συγγραφέων **Στάθης Παρασκευόπουλος** στον

χαιρετισμό του είπε: «...Σε άλλες περιπτώσεις θα με πλημμύριζε το συναίσθημα της χαράς, αλλά η σημερινή μέρα – που είναι Ημέρα Μνήμης και πένθους – δεν το επιτρέπει. Κάθε επέτειος είναι ημέρα περισυλλογής και πρέπει ν' αντιληφθούμε ότι τα παθήματα να μας γίνονται μαθήματα και να μας οδηγούν στο εφιαλτικό ερώτημα: Πού πάμε;».

Κύριος ομιλητής της βραδιάς ήταν ο πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών **Λευτέρης Β. Τζόκας**, ο οποίος ανέπτυξε το επίκαιρο θέμα του: «Εάλω η Πόλις...556 χρόνια μετά». Ο κ. Τζόκας είπε ανάμεσα στ' άλλα: «...Σήμερα 29η Μαΐου 2009 συμπληρώνονται 556 χρόνια που η Κωνσταντινούπολη έπεσε στα χέρια των Οθωμανών. Η επέτειος αυτή είναι μνήμη ελληνική, που αρχίζει στα 1453, αλλά συνεχίζεται... Γιατί έπεσε η Πόλη; Φταίει ο προδότης που άνοιξε την Κερκόπορτα; Οι Δυτικοί που δεν βοήθησαν; Οι πλούσιοι Κωνσταντινουπολίτες που δεν έβαλαν το χέρι στην τσέπη για να την προστατεύσουν; Ή μήπως τα συσσωρευμένα πάθη της αμαρτωλής Αυτοκρατορίας; Συρρικνώνεται η Κωνσταντινούπολη από το ελληνικό στοιχείο, γιατί απελευνείται από το 1922, 1955, 1964, 1974 κι έχει ο Θεός... Εάλω η Πόλις... σε κάθε επέτειο, για να μας απαντήσει ο ποιητής **Νικηφόρος Βρεττάκος**: «Ουκ εάλω η βασιλεύουσα ψυχή των Ελλήνων». Οφείλουμε να αγρυπνούμε και να κλείνουμε τις Κερκόπορτες και να μην αφήνουμε κάποιον εφιάλη να τις ανοίγει... Για να μην ξανακουστεί ποτέ πια η συγκλονιστική φωνή: Εάλω το Έθνος!...». Ποιήματα για την Άλωση διάβασε η **Αννα Μπουρατζή – Θώδα**, μέλος του Δ.Σ. της Ε.Ε.Λ.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν πολλά μέλη της Ηπειρωτικής Αποδημίας, τα προεδρεία και τα μέλη των τριών λογοτεχνικών σωματείων, άνθρωποι των Τεχνών και του Πολιτισμού, ακόμη οι ναύαρχοι ε.α. **Ηλίας Νάστος** με τη σύζυγό του κα **Ρίτα** και ο **Κώστας Καταγής**, ο αντίρχος ε.α. **Χαρ. Ζανίκας**, οι Πρόεδροι Εφετών και λογοτέχνες κα **Σταυρούλα Δημητρίου** και **Θανάσης Παπαθανασόπουλος** κ.ά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΧΙΖΑΣ

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Το ΔΣ της Αδελφότητας κάνει γνωστό στα μέλη της ότι τα νέα του Συλλόγου μας, αλλά και την εφημερίδα μας, θα μπορείτε να τα διαβάσετε στην ιστοσελίδα του Δήμου Πέτα:

www.peta.gr

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΤΑ

Μια νέα ιστοσελίδα που αφορά το Πέτα αναρτήθηκε στο Διαδίκτυο. Ο πρωτότυπος τίτλος της είναι

www.karkofolia.gr. Μπορείτε όλοι να τη δείτε. Έχει πολλές φωτογραφίες από το χωριό μας και πληροφορίες.

SOS ΓΙΑ ΥΓΡΟΤΟΠΟΥΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΑΠΟ ΤΡΕΙΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Περιβαλλοντικές Οργανώσεις (WWF Ελλάς, Ελληνική Περιβαλλοντική Εταιρεία και Ορνιθολογική Εταιρεία) κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για την κατάσταση των Υγρότοπων της Ηπείρου, επισημαίνοντας ότι υποβαθμίζονται συνεχώς και θεωρούν αναποτελεσματικούς τους Φορείς Διαχείρισης. Οι αιτίες της υποβάθμισης είναι πολλές, όμως ως σημαντικότερες αναφέρονται η έλλειψη διαχείρισης, η ρύπανση λόγω απορροής αγροχημικών, οι αμμοληψίες, η απόρριψη στερεών αποβλήτων, η διάνοιξη δρόμων και η λαθροθηρία. Ελπιδοφόρο όμως είναι το γεγονός ότι οι Υγρότοποι της Ηπείρου εντάχθηκαν στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Περιβάλλον – Αειφόρος Ανάπτυξη 2007 – 2013». Σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια φαίνεται πως ελάχιστα πράγματα έχουν αλλάξει στην περιοχή μας, όσον αφορά στην προστασία των οικοτόπων και της πανίδας τους. Αυτά που άμεσα επιβάλλεται να γίνουν, σύμφωνα με τις Περιβαλλοντι-

κές Οργανώσεις, είναι η προστασία των Υγροτόπων από απόβλητα, η ανάληψη δράσεων, ο καθορισμός των όρων χρήσης δημόσιας γης και δόμησης στους Υγρότοπους, κ.λπ.

Στην Ήπειρο υπάρχουν πολλοί Υγρότοποι με μεγάλη περιβαλλοντική, αισθητική και αλιευτική αξία. Σε κοινή έκθεσή τους, οι 3 Περιβαλλοντικές Οργανώσεις κάνουν ειδική αναφορά στον Αμβρακικό Κόλπο, υποστηρίζοντας ότι κινδυνεύει με αφανισμό (!), παρότι έχει χαρακτηριστεί ως Εθνικό Πάρκο, ως καταφύγιο άγριας ζωής και ως ειδικά προστατευόμενη περιοχή, βάσει της σύμβασης της Βαρκελώνης. Είναι καιρός όλοι οι υπεύθυνοι Φορείς, αλλά και όλοι οι πολίτες να αναλάβουμε τις τεράστιες ευθύνες μας και να προχωρήσουμε στις απαραίτητες ενέργειες για τη διατήρηση των Υγροτόπων της Ηπείρου, που αποτελούν τον φυσικό πλούτο της περιοχής μας.

Μελαγχολικές σκέψεις με αφορμή την καταστροφή του Μνημείου

«Διμερίσαντο τα μάτια αυτού εαυτοίς και επί τον ματισμό αυτού έβαλον κλήρον», Ζαχαρίας, ψαλμοί

Του Μιχάλη Μπάρτσα

Το φυσικό περιβάλλον είναι ο απόλυτα ιαματικός παράγοντας στη ζωή και για τη ζωή. Η άσκηση στο φυσικό χώρο, η ανάσα που προσφέρει, η ξεκούραση, η προστασία, η ενατέννηση με άλλο μάτι των προβλημάτων της βίωσης, η απρόσκοπτη περισυλλογή, η ανάταση, κοντολογίς η ύπαρξη και επέκταση του φυσικού περιβάλλοντος εντός και πέρα των δομημένων χώρων και μάλιστα σε μία περίοδο ραγδαίας αστικοποίησης, αποτελεί προϋπόθεση για την ψυχοσωματική υγεία των ανθρώπων. Αποτελεί προϋπόθεση όπως, η παιδεία, η δικαιοσύνη, το βιοτικό επίπεδο αποτελούν τους αναγκαίους όρους για τη διαμόρφωση συγκροτημένων πολιτών.

Οι τοπικές Δημοτικές Διοικήσεις κατά το πρότυπο των κεντρικών διοικήσεων και εν προκειμένω οι τοπικές διοικήσεις του χωριού μας, τουλάχιστον τις τελευταίες δεκαετίες, προφανώς δεν είχαν ούτε έχουν την ίδια άποψη για τη διαχείριση του δημόσιου χώρου. Για του λόγου το αληθές και για αποφυγή παρεξηγήσεων υπενθυμίζουμε:

Δρομολογήθηκε η καταστροφή της Κορακοφωλιάς με όλο το παρασκήνιο που τη συνόδευσε, παρασκήνιο για το οποίο ο προηγούμενος δήμαρχος όταν ήταν στην αντιπολίτευση απειλούσε με μηνύσεις τον τότε δήμαρχο και υποσχόταν αποκατάσταση του περιβάλλοντος όταν ο ίδιος έρθει στα πράγματα. Όταν όμως ήρθε στα πράγματα δεν έγινε τίποτα και έκτοτε σέρνεται ως περιβαλλοντική καρικατούρα στο χρόνο περιμένοντας να «ωριμάσουν οι συνθήκες» για να παραδοθεί στην ιδιωτική εκμετάλλευση από τη νυν ή κάποια επόμενη δημοτική αρχή.

Φυσικοί χώροι που συνδυάζουν την παράδοση με την ομορφιά εγκαταλείπονται στη μοίρα τους, όπως για παράδειγμα η ρεματιά της Κούρζας που, αφού δέχτηκε επί μακρόν τα λύματα του ελαιολιβερίου και όχι μόνο, δεν είναι πλέον προσβάσιμη. Όσο για το ελαιολιβερίο και κατ'επέκταση το συνεταιρισμό, που για ευνόητους λόγους αφορά τους πάντες και συσχετίζεται άμεσα με το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων, η σοβαρή και χωρίς σκοπιμότητες συζήτηση για την πορεία του έπρεπε ήδη να είχε προετοιμαστεί από τους εκάστοτε πρωταγωνιστές και να εξελίσσεται ήδη. Όχι τόσο για το ξεκαθάρισμα ευθυνών, που ως γνωστόν κουβεντιάζονται υπόγεια, αλλά κύρια, για την εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων και την κατάθεση της βιωμένης εμπειρίας που θα αποτελέσει παρακαταθήκη για την όποια

συλλογική προσπάθεια στο μέλλον, όταν μάλιστα η άγρια εκμετάλλευση των εμπόρων αποτελεί κοινή εμπειρία και βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη.

Ο παραλίμνιος χώρος μετατράπηκε σε πάρκο πυλώνων υψηλής τάσης με ανυπολόγιστες συνέπειες για το περιβάλλον και την υγεία των κατοίκων. Καταστροφή που επίσης νομιμοποιήθηκε μέσω της ζητιανιάς άσχετων και πενιχρών αντισταθμισμάτων, χωρίς τη συγκατάθεση της τοπικής κοινωνίας.

Ο χώρος της Πλατείας αλώθηκε σχεδόν εξ ολοκλήρου από τραπεζοκαθίσματα σε βαθμό που τους καλοκαιρινούς μήνες χρειάζεται προσπάθεια να τον διασχίσουν. Η δε επεκτατική φόρα των μικρο-ιδιοκτητών ή κάποιων εξ αυτών που συμπαρασύρουν και τους υπόλοιπους, διαμορφώνουν τέτοιους όρους ώστε να μην αποτελέσει έκπληξη στο μέλλον ακόμη και η κατάληψη του προαύλιου χώρου της εκκλησίας! Επισημαίνουμε ότι οι χώροι ανάσας των τριγύρω κατοίκων έχει ήδη μπει στο στόχαστρο.

Το μεγαλύτερο έγκλημα ενάντια στο φυσικό περι-

κύριο λόγο έγιναν για τις ανάγκες των πτηνοτροφικών μονάδων.

Το Μνημείο με τα τελευταία υπολείμματα φυσικού περιβάλλοντος εντός του δομημένου χώρου, αυτή τη στιγμή αλώνεται με την περαιτέρω επέκταση της μηχανοκίνητης βαρβαρότητας και την τέλεια υπαγωγή του και εκμετάλλευση από τα ιδιωτικά συμφέροντα. Ταυτόχρονα δηλώνεται η κατευθυντήρια αντίληψη των διοικούντων για τη μελλοντική χρήση του ευρύτερου πέραν του μνημείου χώρου.

Η πρόσκαιρη απομάκρυνση από τα προβλήματα της βίωσης επιφέρει μια βραχύβια αποφόρτιση, χρήσιμη για να συνεχίσουμε απεμπλοκαρισμένοι τη διαχείρισή τους. Και ως εκ τούτου, η διασκέδαση αποτελεί μια αναγκαία δραστηριότητα των ανθρώπων.

Ωστόσο η ψυχαγωγία, που προϋποθέτει φυσικό περιβάλλον και ύπαρξη αναγκαίων όρων όπως, η παιδεία, η τέχνη κ.λπ. σχετίζεται με τον πολιτισμό και μέσω αυτής συγκροτούνται ολοκληρωμένοι πολίτες. Όταν η ψυχαγωγία υποκαθίσταται από την διασκέδαση, τότε μιλάμε για κερματισμό και δόλο. Υπό αυτή την έννοια ο πολιτισμός δεν συγκροτείται και δεν εξελίσσεται με θεαματικές ή λιγότερο θεαματικές εκδηλώσεις, διασκεδαστικού χαρακτήρα, αλλά με συγκροτημένες αντιλήψεις, σταθερή κατεύθυνση και σταδιακή υλοποίηση σε βάθος χρόνου. Τη συζήτηση αυτή όφειλε να οργανώνει με συνέπεια και εμμονή κάθε σοβαρή τοπική αυτοδιοίκηση. Αυτά για να μην κουφαθούμε από λογικές που παρουσιάζουν την καταστροφή του περιβάλλοντος και την ανυπαρξία πολιτιστικής κατεύθυνσης ως πολιτισμό.

Είναι αξιοσημείωτη η σύμπτωση, η αλληλοκάλυψη και η ευρηματικότητα που επιδεικνύουν οι λεγόμενοι συλλογικοί εκφραστές των συμφερόντων μας, τουλάχιστον των τριών τελευταίων αρετών διοικήσεων, για να μη σκαλίσουμε προς το παρόν τα χειρότερα των προηγούμενων, σε ζητήματα που σχετίζονται με την καταστροφή του περιβάλλοντος και υπαγωγή του στα ιδιωτικά συμφέροντα, τη στήριξη, συχνά με σκανδαλώδη τρόπο, διαφορετικών, κάθε φορά, αλλά σταθερά ιδιωτικών συμφερόντων, περιοριζόμενοι το πολύ σε ρόλο τροχονόμου ανάμεσα στα επιθετικότερα εξ αυτών. Και τέλος η σύγχυση και η αδιαφορία για τη διαμόρφωση πολιτιστικών υποδομών.

Αν οι αντιλήψεις και οι πρακτικές των μέχρι τώρα διοικούντων σχετίζονται με το γενικό καλό και τον πολιτισμό, τότε αυτά, βρίσκονται σε καλά χέρια και μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι, όπως άλλωστε κάνουμε μέχρι τώρα, περιμένοντας βεβαίως τα χειρότερα, πάντα για το καλό μας και όπως πάντα στο όνομα του πολιτισμού!

Ένα τμήμα του Μνημείου ταπεινώθηκε και παραχώρησε τη θέση του στα αυτοκίνητα.

βάλλον που συντελείται μπροστά στα μάτια μας, είναι η ανάπτυξη των θηριωδών ορνιθοτροφείων περιφερειακά και πολύ κοντά στο δομημένο χώρο, αφήνοντας ακάλυπτη μόνο τη μπουκά προς τη λίμνη. Η ίδια τους η ύπαρξη συνεπικουρούμενη από την ανυπαρξία μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος στο χώρο των επιχειρήσεων ή ακόμη χειρότερα, η αποβολή των λυμμάτων τους, όπου, γουστάρουν, απαζώνουν το σύνολο του καλλιεργημένου και δομημένου χώρου. Στην περίπτωση ύπαρξης μεταδοτικών ασθενειών που απευχόμαστε να συμβεί κάποτε στο μέλλον, ασθενειών που σχετίζονται με τα πουλερικά και τη διαχείρισή τους, όπως ήδη παρατηρήθηκε αλλού, η περιοχή παραμένει εντελώς αθωράκιστη. Ακόμη και η ασφαλτοστρωση κάποιων αγροτικών δρόμων που φαντάζει αναπτυξιακό έργο για το συμφέρον των πολλών, εντέλει σήμερα μπορούμε να ισχυριστούμε πως κατά

expert

A. ΚΑΚΑΡΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΕΜΠΟΡΙΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ & ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ

ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΙΔΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ιφιγενείας 32 & Ηρακλείου (Όρια Ν. Ιωνίας & Ηρακλείου)

Τηλ.: 210 2134205, Fax: 210 2131082

Έκπτωση στους Πετανίτες 10% (εκτός προσφορών)

Παίρνοντας αφορμή από τις παγκόσμιες εορταστικές εκδηλώσεις τόσο στη Μόσχα, όσο και σε άλλες πρωτεύουσες της Ευρώπης, για τα 60 χρόνια από τη συννιβή του φασισμού, έρχονται στη μνήμη μου εικόνες από την αντιστασιακή δράση των πιτσιρικάδων εκείνης της σκληρής εποχής της Κατοχής και του πολέμου. Εικόνες φρίκης, αλλά συγχρόνως και ηρωικές. Άγνωστες βέβαια στις νέες γενιές, που δεν τις πολύ πιστεύουν, αφού δεν τις έχουν ζήσει.

Στα δύσκολα εκείνα χρόνια της Κατοχής, ο μόνιμος συνοδός των παιδιών δεν ήταν η αγωνία για κάποια επαγγελματική επιτυχία (αδιανόητη σκέψη), αλλά οι αδέσποτες σφαίρες, τα μπλόκα των κατακτητών, το τρομερό θέαμα με τις κρεμάλες στα τηλεγραφοζύγια των συλαβανόμηνων, ο συνεχής φόβος και η αβάσταχτη και θανατηφόρα πείνα!

Ευτυχώς το Πέτα είχε αρκετά ποτιστικά χωράφια (δεν λέω περιβόλια, γιατί οι πορτοκαλιές είχαν καταστραφεί από τη μεγάλη παγωνιά του φοβερού χειμώνα του 1942) κι έτσι όλοι καλλιεργούσαν πάσης φύσεως ζαρζαβατικά και όλων των ειδών όσπρια. Το σπατίρι πολύ λίγο, γιατί το περιμάζευαν οι κατοχικές δυνάμεις. Έμενε μόνο το καλαμπόκι και το κριθάρι, καθώς και τα καλοκαιρινά φρούτα, που οι περισσότεροι ετέλειζαν και με αυτά!

Όσο για κρέας, μόνο κανένα κουνέλι και καμιά προβατίνα ή γίδα δυο φορές το μήνα, τα μοσχάρια ήταν απαγορευμένα. Αν γεννούσαν οι αγελάδες αρσενικά γινόταν επιβίθιορες, αν ήταν θηλυκά γινόταν αγελάδες για το γάλα.

Μικρά παιδιά, καχεκτικά, πεινασμένα, ρακένδυτα, ταλαιπωρημένα από κάθε μορφή κακουχίες, χωρίς φάρμακα και χωρίς τρόφιμα, θεωρούμαστε ήρωες της ζωής, όσα κατορθώσαμε και επιβιώσαμε!

Επειδή όλοι πρέπει να γνωρίζουμε την ιστορία μας, όσο πικρή κι αν είναι αυτή, θα σταθούμε για λίγο στην εποχή εκείνη. Μια εποχή που συνδεθήκαμε με μεγάλη ανθρώπινη δυστυχία και αθλιότητα, αλλά και ηρωικά γεγονότα.

Ήταν καλοκαίρι. Οι Γερμανοί είχαν εγκατασταθεί στην πόλη της Άρτας, μετά τη συνθηκολόγηση των Ιταλών με τους συμμάχους μας. Ο δεύτερος κατακτητής, ο Γερμανός, αντικατέστησε και στις μικρότερες πόλεις της Ελλάδος τον Ιταλό κατακτητή. Πιο σκληρός, πιο αιμοβόρος. Τα όνειρά του, που είχαν γαλουυγεί και εμπιστώσει στα ναζιστικά συνδρίδια της Νυρεμβέργης, για Πανερωπαϊκή κυριαρχία του Γ' Ράιχ, υπό την καθοδήγηση του Αδόλφου Χίτλερ (μιας σκοτεινής και συνάμα παρανοϊκής φουστανουλιάς) άρχισαν να χλομαίζουν. Τόξεραν ότι χάνουν το παιχνίδι του πολέμου.

Είχαν χάσει στη μεγάλη μάχη στο Ελ Αλαμείν της Αφρικής το εκστρατευτικό Σώμα (Africa Corps) του περίφημου Στρατάρχη Ρόμελ, που σκόπευε να καταλάβει τις πετρελαιοπηγές της Μέσης Ανατολής, απαραίτητες για τον ανεφοδιασμό σε καύσιμα των σιδηρόφρακτων μηχανημάτων μονάδων της Βέρμαχτ, αλλά κυρίως της συντριβής στο Ανατολικό Μέτωπο της πανίσχυρης επίλεκτης ομάδος στρατιών του φημισμένου Στρατάρχη Φον Πάουλους, ο οποίος εγκλωβίστηκε και αναγκάστηκε να παραδοθεί με όλους τους στρατηγούς του στην ηρωική αντίσταση των Σοβιετικών στη μεγαλειώδη μάχη του Στάλινγκραντ! Το θηρίο ήταν πληγωμένο και τα άγρια θηρία, όταν είναι πληγωμένα είναι πιο επικίνδυνα, πιο εκδικητικά!

Παιδιά, εμείς, ανέμελα, παίζαμε πότε ποταμάκι στα σκαλιά της εκκλησίας, πότε σκλιντζα στο προαύλιο της, και πότε κλωτσοσκούφι στην πλατεία. Δεν εύρισκες τότε τόπι ή μπάλα. Τα παιχνίδια τα φτιάχναμε μόνοι μας, από ξύλα, από καλάμια, από κουρέλια, από βολβούς κυκλάμιων κι άλλα υλικά που βρίσκαμε τότε. Έτσι είχαμε και τη χαρά της δημιουργίας.

Η αφεντιά μου ήταν μόνιμος θαμνός της πλατείας, γι' αυτό και μερικοί με αποκαλούσαν «παιδί της πλατείας». Είχα τη μανία να χώνω παντού τη μύτη μου και έβαζα αυτή για να μαθαίνω από τους μεγάλους τα τεκταινόμενα χωρίς να με διώχνουν, γιατί μου είχαν εμπιστοσύνη.

Όπως ανέφερα πιο πάνω ήταν καλοκαίρι. Ημερομηνία δεν μπορώ να θυμηθώ. Τα περισσότερα καφενεία ήταν κλειστά. Οι χωριανοί, αγρότες οι περισσότεροι, ήταν στα χωράφια τους. Το σχολείο είχε σταματήσει. Αλλά πιο σχολείο; Στη μέση της φοβερής Κατοχής και του πολέμου, που τα πάντα τα 'σκίαζε η φοβέρα των Γερμανών κατακτητών, που για το φιλοπρόσημα σκότωναν μεγάλους και μικρούς προς δόξαν της ναζιστικής θηριωδίας. Το σπουδαιότερο σχολείο ήταν τότε η εμπειρία

Από την Εθνική Αντίσταση των παιδιών

Του Σπύρου Λαγού

από το καμίνι της σκληρής ζωής που κάθε της στιγμή έπαιζε με το θάνατο!

Ξαφνικά είδαμε και ακούσαμε τον **Χρήστο Κολιό** (τσαγκάρη) να κατεβαίνει τρέχοντας το καλντερίμι μπροστά από το σπίτι του ιατρού **Ε. Κολιού** και να φωνάζει ότι «έρχονται οι Γερμανοί». Προφανώς είδε τα καμινία τους από το σπίτι του, που έβλεπε κάτω όλη την πεδιάδα και τον ανηφορικό δρόμο, και έτρεξε στην πλατεία να ειδοποιηθεί τους αρμόδιους της Πολιτοφυλακής. Με τις συμβουλές των αρμοδίων της Πολιτοφυλακής τρέξαμε τότε όλα τα παιδιά και σχίσαμε όλες τις ανακοινώσεις της οργάνωσης του Ε.Α.Μ. που ήταν τοιχοκολλημένες μπροστά στα καφενεία, για να εξαφανισουμε κάθε ενοχοποιητικό στοιχείο. Μέσα σ' αυτή τη σύγχυση και ταραχή ο επικεφαλής της πολιτικής οργάνωσης του Ε.Α.Μ. **Χρήστος Χριστίδης** φώναξε:

Πού είναι αυτός ο διαβολάκος; Ποιος διαβολάκος ρώτησαν κάποια παιδιά. Αυτός ορέ, ο Πιπ'ς του μπάμπια-Κώστα!

Δεν παραλείπω να σημειώσω, αν και αυτό το κάνω για πρώτη φορά ότι ο **Κώστας Λαγός** (πατέρας μου) έχαιρε εκτιμήσεις από όλους σχεδόν τους χωριανούς, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων, αλλά και των άλλων χωριών, γιατί κατά το παρελθόν 1928, επί Κυβερνήσεως Ελ. Βενιζέλου και αρμόδιου Υπουργού Γ. Καφαντάρη, κατάφερε να ψηφιστεί ο νόμος αποκαταστάσεως των αγροτών που για μια οκταετία, ως πρόεδρος του Αναγκαστικού Συνεταιρισμού Αποκαταστάσεως των αγροτών του Πέτα, αλλά και των άλλων μικρότερων χωριών, το πάλευε, με κίνδυνο πολλές φορές της ζωής του, κόντρα στα συμφέροντα του μεγαλοσταφλικού Καραπάνου και των γνωστών κοτσαμπάσηδων. Έτσι απέκτησαν οι χωριανοί χωράφια δικά τους πλέον, χωρίς χάρσιν και από κολίονι έγιναν οικοκυραίοι, η δε Κοινότητα απέκτησε τεράστια περιουσία.

Αυτά τα έγραψε και σε ένα άρθρο του ο δάσκαλός μου και γραμματέας τότε του πατέρα μου **μαμαρμπα - Γιάννης Κώστης** (Βαλαώρα, Καραμούτσια, Υδρό-μυλος κ.λπ.). Και πάντα μου μένει η απορία, γιατί τόσα χρόνια η Κοινοτική - Δημοτική Αρχή δεν τίμησε αυτούς τους πέντε - έξι ανθρώπους (**Κώστα Λαγός** πρόεδρος - δάσκαλο **Γιάννη Κώστη** γραμματέα, **Γιώργο Παπαβασιλείου**, **Αθ. Μουσαβερέ**, **Ευάγγελο Σερβετά** και **Δημ. Μπακατσέλο**), μέλη που τόσα της προσέφεραν. Τους άφησαν να χαθούν στην αιώνια λησμονιά.

Όσοι όμως ξεχνούν και δεν τιμούν την ιστορία των άλλων και προπαντός τους ευεργέτες του, έρχεται καιρός που τους ξεχνά και αυτούς η ιστορία. Γιατί είναι γνωστό ότι η αχαριστία στερεύει την πηγή των ευεργεσιών, όπως ανέφερα πιο πάνω. Ο διαβολάκος, λοιπόν, ήμουνα εγώ! Τότε όλοι με ήξεραν με το χαιδευτικό μου. Εδώ είμαι φώναξα, όταν τον άκουσα, πηγαίνοντας του και μια ανακοίνωση του Ε.Α.Μ. που είχα ξεκολλήσει από ένα καφενείο. Με πήρε παράμερα και στο σιγανό, γιατί μόνο σε μένα είχε εμπιστοσύνη και λόγω οικογενείας και διότι δυο αδελφια μου ήταν στο Αντάρτικο! Ξέρεις, μου λέει, πού είναι ο λαδομύλος του Σταμούλη; Και βέβαια ξέρω, του απάντησα. Αυτό που θα σου πω δεν θα το πεις σε κανέναν, μου λέει. Τρέξε, λοιπόν, γρήγορα να ειδοποιήσεις τους Αντάρτες που έχουν τον «ασύρματο» και είναι κρυμμένοι μέσα στον μύλο. Να τους πεις να τα μαζέψουν και να φύγουν αμέσως. Μετά θα πας στην Κούρτζα να ειδοποιήσεις το φυλάκιο των ανταρτών να φύγουν αμέσως κι αυτοί.

Το πότε διέσχισα την πλατεία και το καλντερίμι της ανηφόρας προς τον μύλο, ούτε κι εγώ το κατάλαβα. Βλέπεις το αίσθημα της εμπιστευτικής αποστολής και βέβαια ο φόβος δίνουν φτερά στα πόδια.

Οφείλω εδώ να σημειώσω ότι το Πέτα ήταν κατά κάποιον τρόπο έξω από την άμεση επιβλεψη των κατακτητών. Είχε μια αυτονομία, λόγω της ιδιομορφίας της τοποθεσίας και του απότομου ύψους (καραουλί). Οπότε εδέσποζε πάνω από την πεδιάδα και τον υποτιμητικό ανηφορικό και με πολλές στροφές δρομίσκο (καρό-

δρομο) γι' αυτό μπορούσε να ελέγχει τις κινήσεις έξω από την πόλη της Άρτας και τυχόν άνοδος των Γερμανών προς αυτό, γινόταν αμέσως αντιληπτή. Άλλωστε καμινία τότε διέθεταν μόνο οι κατοχικές δυνάμεις.

Στο Πέτα υπήρχε, εκτός από το Ε.Α.Μ., οργανωμένη Πολιτοφυλακή, που στις τάξεις της υπήρχαν μεγάλοι και μικροί, οργανωμένοι ημέρα και νύχτα, όπως θα σημειώσω πιο κάτω σε ένα περιστατικό γλαφυρό που έζησα. Γι' αυτό το Πέτα ήταν κατά κάποιο τρόπο σε «ελεύθερη ζώνη». Σαν αποφασίζαν οι Γερμανοί να ανέβουν στο χωριό αυτό θα γινόταν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μόνο την ημέρα, αρματωμένοι και φυσικά ύστερα από «κάρφωμα» στο φρουραρχείο της Άρτας κάποιου καταδότη - χαφιέ (τα κομπλεξικά και φθονερά αυτά ανθρωποειδή, που δυστυχώς υπήρχαν αρκετά στην πόλη της Άρτας). Έτσι εξηγούνται οι κρεμάλες στα τηλεγραφοζύγια, τόσο του δασκάλου του χωριού μας **μαμαρμπα-Γιώργη Γαλαζίου**, του **Βαφιά** (πατέρα του ηθοποιού) και άλλων από την Άρτα. Φαίνεται ότι Δημάρατοι και Εφιάλτες δεν υπήρχαν μόνο στην Αρχαιότητα, αλλά πολλοί περισσότεροι στην εποχή μας. Και ποιος ήταν ο λόγος; Γιατί ήταν τα παιδιά τους στην Αντίσταση.

Συνεχίζοντας, λοιπόν, έφτασα στην πόρτα του λαδομύλου, η οποία βέβαια ήταν αμπαρωμένη από μέσα. Τότε άρχισα να τη χτυπάω δυνατά. Σε λίγο ένας Αντάρτης της μισανόει, λέγοντάς μου: Τι βροντάς την πόρτα, ρε πιτσιρικό; Κι έστριψε και το μουστάκι του. Εγώ, χωρίς να το καταλάβει, έσπρωξα την πόρτα και σαλαδόρος όπως ήμουνα τρύπωσα μέσα στον μύλο, περισσότερο για να δω πώς ήταν αυτό το «μαραφέτι» που λεγόταν ασύρματος! Ήξερα βέβαια τα ηλέφωνα (καβουρδιστήρια), αλλά ασύρματο δεν είχα τότε ξαναδεί και με είχε φάει η παιδική περιέργεια.

Ο Αντάρτης αγρίεψε φωνάζοντας. Α! είσαι και ζορικό! Χωρίς να ξέρει βέβαια ποιος ήμουνα, γιατί δεν ήταν από το χωριό μας και προσπάθησε να με βγάλει έξω, γιατί ο χώρος του λαδομύλου ήταν αυστηρά κλειστός.

Οπότε εγώ του φώναξα τη φοβερή ειδηση: «Έρχονται οι Γερμανοί!» και ταυτόχρονα πλησίασα στο παράθυρο που ήταν προς τον ήλιο κι εκεί είδα τον ασύρματο που τον περιεργαζόταν δυο Αντάρτες.

Στο άκουσμα της ειδήσεως, γιατί είχα και δυνατή φωνή, δυο τρεις άλλοι Αντάρτες, που προφανώς είχαν «αράξει» πάνω στα λιοκόκια, ίσως και να κοιμόταν, σήκωσαν τα κεφάλια τους πίσω από τη μεγάλη μυλόπετρα αναστατωμένοι! Επειδή ήσαν καχύποπτοι με ρώτησαν. Εσύ πιτσιρικό πώς το ξέρεις ότι έρχονται οι Γερμανοί;

Εγώ αμέσως τους απάντησα ότι με έστειλε η πολιτική Οργάνωση να σας ειδοποιήσω να τα μαζέψετε και να φύγετε αμέσως. Εγώ τώρα θα τρέξω στην Κούρτζα να ειδοποιήσω το άλλο φυλάκιο των ανταρτών και βγήκα από την ανατολική πόρτα. Τρέχοντας το καταφορικό μονοπάτι προς την πηγή της Κούρτζας, έκανα και μια τούμπια και φιλοματωμένος στο γόνατο έφτασα γρήγορα εκεί. Από μακριά είδα μια διμοιρία περίπου ανταρτών. Άλλοι ήταν ζαπλωμένοι κάτω από τον μεγάλο πλάτανο, άλλοι έπλεναν τις κάλτσες τους στο ποταμάκι, το οποίο είχε αρκετό νερό, άλλοι περιεργαζόνταν τα όπλα τους και άλλοι είχαν βγάλει τις φανέλες τους και έσπαγαν ψείρες, άφθονες παντού την εποχή εκείνη.

Επειδή ο χρόνος ήταν πολύτιμος, γιατί θα έφθαναν οι Γερμανοί, άρχισα να τους φωνάζω, πριν καλά - καλά φτάσω στην πηγή, ότι «έρχονται οι Γερμανοί!». Θυμάμαι, σαν να τους βλέπω τώρα, άλλος έτρεχε από δω, κι άλλος από κει, αλαφιασμένοι από την ζαφυκίτη ειδηση, ούτε καν με ρώτησαν πώς το ξέρω! Ένας Αντάρτης έτρεξε προς το ποταμάκι και τον ακολούθησα κι εγώ, νομίζοντας πως θα φεύγαμε από κείνη τη μεριά, αλλά ζαναγυρίσαμε πάλι προς την πηγή, διότι εκείνος ήθελε να πάρει τις βρεγμένες κάλτσες του, που τις είχε απλώσει στον ήλιο, πάνω σε μια τούφια. Άντε τώρα να φορέσεις στα πόδια σου βρεγμένες κάλτσες και μετά τα άρβυλά σου και μάλιστα γρήγορα, πριν σε προλάβουν τα μυδράλια των Γερμανών. Μέσα στον πανικό και την ταραχή αποφάσισαν να πάρουμε τη ρεματιά για να μην φαινόμεστε από πάνω. Τσαλαβουτώντας μέσα στα νερά, εγώ μαρτύρησα με κάτι παλιοπέδιλα που φορούσα και βρεγμένα όπως ήταν γλιστρούσα συνεχώς. Το δύσκολο ήταν ν' ανέβουμε το λόφο με τις μελιότες, γιατί υπήρχε ο κίνδυνος να μας δουν και να μας «γαζώσουν» με τα μυδράλια οι γερμανοί από απέναντι που ήταν ο λαδομύλος. Οι Αντάρτες με τον ασύρματο δεν ξέρω προς τα πού πήγαν. Τον λαδομύλο βέβαια οι Γερμανοί τον κάψανε! Είπαν ότι μέσα βρήκαν δυο χειροβομβίδες ιταλικές.

Το πιθανότερο μάλλον ήταν ότι οι Γερμανοί ήρθαν ύστερα από «κάρφωμα» κάποιου καταδότη του χωριού!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η οικογένεια του **Σωτήρη Χαρ. Μουσαβερέ** απέκτησε κοριτσάκι, στις 20-12-2008.
 - Η οικογένεια του **Αντώνη Γεωργ. Νικάκη** απέκτησε αγοράκι, στις 31-1-2009.
 - Η οικογένεια του **Ευάγγελου Θ. Ανυφαντή** απέκτησε κοριτσάκι, στις 8-1-2009.
Τους ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Η οικογένεια του **Βασιλείου Γ. Ματάση** βάπτισε το αγοράκι της στις 18-11-2008 και του έδωσε το όνομα **Γεώργιος**.
 - Η οικογένεια του **Θεοχάρη Κουθουριδη** (γαμπρός του Γιώργου Μπίζα) βάπτισε το αγοράκι της στις 20-4-2009 και του έδωσε το όνομα **Γεώργιος**.
 - Η οικογένεια του **Θωμά Μπατσούλη** (γαμπρός του Γιώργου Κίτσου) βάπτισε στις 20-4-2009 το κοριτσάκι της και του έδωσε το όνομα **Μελίνα**.
 - Η οικογένεια του **Θεοχάρη Ρεβήθη** (γαμπρός του Πάνου Παπασπύρου) βάπτισε το αγοράκι της και του έδωσε το όνομα **Σπυριδών**.
 - Η οικογένεια του **Απόστολου Θεοδ. Φιλίππου** βάπτισε στις 30-5-2009 το κοριτσάκι της και του έδωσε το όνομα **Γεωργία**.
Τους ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν!

ΓΑΜΟΙ

- Παντρεύτηκαν στις 16-5-2009 στην Αθήνα ο **Βασίλης Κασελούρης** και η **Λευκοθέα Λοϊζίδου**.
Τους ευχόμαστε βίον ανθόσπαρτον!

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθαναν στο χωριό:
 - Η **Αθηνά Καραμπά** χ^α του Ιωάννου στις 3-4-2009, σε ηλικία 83 ετών.
 - Η **Αθηνά Παπασπύρου** χ^α του Κων/νου στις 27-4-2009, σε ηλικία 94 ετών.
 - Η **Κων/νιά Ζουμπούλη** του Μιχαήλ στις 28-3-2009, σε ηλικία 84 ετών.
 - Η **Χαρίκλεια Πάνου** του Δημητρίου στις 22-5-2009, σε ηλικία 89 ετών.
Θεράμια συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

- Η **Νικάκη – Παπαδημητρίου Αλεξάνδρα** πρόσφερε στην Αδελφότητα 30 ευρώ εις μνήμην των γονέων της.
 - Ο **Μπάρτσας Νίκος** πρόσφερε 50 ευρώ εις μνήμην των αδελφών του Στράτου και Σπύρου.
 - Η **Μπαλαγιάννη Δήμητρα** πρόσφερε 50 ευρώ εις μνήμην του παππού της Γιάννη Μπουκουβάλα.
 - Η **Φωτάκη Φωτεινή** πρόσφερε 30 ευρώ εις μνήμην του πατέρα της Γιώργου Φωτάκη.
 - Η **Κολιογιάννη Ευτυχία** πρόσφερε 50 ευρώ εις μνήμην των γονέων της Χρήστου και Χριστίνας Παπαγεωργίου, καθώς και της αδελφής της Θεοδώρας Παπαγεωργίου.

Αναγκαία διόρθωση

Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε συλλυπητήριο σημείωμα του ΔΣ της Αδελφότητας για τον πρόωρο θάνατο των αδελφών Νίκου και Δημήτρη Μπίζα, στο οποίο εκφράσαμε τη βαθιά μας λύπη και τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στους οικείους τους. Εκ παραδρομής το τυπογραφείο παρέλειψε τη φράση «στις συζύγους, στα παιδιά τους». Ολόκληρη η διατύπωση ήταν: «Στα τραγικά πρόσωπα, στη μάνα των παιδιών, στις συζύγους, στα παιδιά τους και την αδελφή τους, η Αδελφότητα εκφράζει τα ειλικρινή της συλλυπητήρια και συμμετέχει στο βαρύτατο πένθος τους».
 Ζητούμε συγγνώμη για το λάθος (που γίνεται συχνά στα έντυπα) και εκφράζουμε για μια ακόμη φορά την ειλικρινή μας συμμετοχή στο βαρύτατο πένθος των οικογενειών τους.

Το ΔΣ της Αδελφότητας

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "ΠΑΛΛΑΔΙΟ"

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής

Νικόλαος Σουρέλης

Τηλ.: 26510 - 25856

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ – ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ €

Αναγνωστάκη Μαρία, σύζ. Δημ.....	20
Παπασπύρος Άγγελος του Πέτρου	20
Μπίζας Ευάγγελος του Νικολάου	30
Οικονόμου Αλέκος του Δημητρίου	10
Οικονόμου Όλγα του Αλέκου	10
Ματάσης Απόστολος του Παν.	20
Γούλα Ουρανία σύζ. Πολύζου	20
Μπίζας Σωτήριος του Νικ.	10
Μπίζας Νικόλαος του Μάρκου	10
Νικάκης Ανδρέας του Θεοδώρου	20
Παπασπύρου Πάνος του Ευαγγέλου	50
Λαγού Βαία σύζ. Ιωάννη	40
Φώτη Ελένη του Ευαγγέλου	50
Φώτη-Πατεράκη Ελευθερία	30
Χριστοδούλου-Οικονομίδου Ευαγγελία	20
Λιαχνής Χρήστος	30
Τσάκα Όλγα	30
Πλήκας Άγγελος	20
Καράμπελας Κώστας.....	20
Φωφώ Σερβετά σύζ. Κων/νου	50
Κοκκινάκης Ευάγγελος (πεθερός Λάμπρου Ι. Παπασπύρου).....	20
Παπασπύρος Λάμπρος του Σπύρου.....	15
Κακαριάρης Κων/νος του Ανδρέα	50
Μπάρτσας Νίκος	25
Μπάρτσα Χριστίνα	25
Αγγέλης Κων/νος του Βασιλείου	30
Λίγκας Θεόφιλος του Αθανασίου	20
Λίγκα Τασία του Αθανασίου	20
Θεοχάρης Πέτρος του Ιωάννη	40

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΠΕΤΑΝΙΤΩΝ

Ο Θεοχάρης Πέτρος του Ιωάννη κατέθεσε 60 ευρώ

BIBLIO - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Γιάννης Καλπούζος:
Ιμαρέτ - Στη σκιά του ρολογιού
 Εκδόσεις Μεταίχιμο

Ούτε ο Τούρκος, ούτε ο Έλληνας, μα ο άνθρωπος. Ο άνθρωπος και η αληθινή φιλία. Το υπέρτατο αυτό συναίσθημα που μας διακρίνει από τα άλλα όντα πάνω στη γη, μα δοκιμάζεται σε χαλεπούς καιρούς. Όπως τότε, στην τουρκοκρατούμενη ακόμα Άρτα. Όταν ο Λιόντος που, όταν έχασε τον πατέρα του τη μέρα της γέννησής του και η μάνα του αδυνατούσε να τον θρέψει, βρήκε τον παράδεισό του στο βυζί της Σαφιγιέ της μάνας του Νεζίτ που τον γέννησε την ίδια νύχτα ένα βήμα πιο και, στον τουρκικό μαχαλά.

Τρία χρόνια βύζαινε η Αννέ Σαφιγιέ τον Λιόντο μαζί με το γιο της αδιακρίτως και αδιαλείπτως και τα δυο ομογάλακτα αγόρια δέθηκαν με δεσμούς αδελφικής φιλίας για όλη τους τη ζωή. Συμβολισμός τοιμηρός θα πει κανείς, απαραίτητος ωστόσο για τον συγγραφέα που παρακολουθεί με μονοδικό τρόπο στις 556 σελίδες του βιβλίου του, σαν ζωντανή αναπαράσταση θαρρείς, την παράλληλη ζωή των δύο οικογενειών και μαζί τη ζωή και την ιστορία της Άρτας εν έτει 1854.

Μιας πόλης η οποία καλείται να ισορροπήσει ανάμεσα σε φιλίες και έχθρες, έριδες και συμφιλιώσεις, συγκρούσεις, αναταραχές και επαναστάσεις, προδοσίες και απαγορευμένες ενόχους κοίτες που τους δένει η κοινή πορεία για τα ανθρώπινα και τα καθημερινά της ζωής, όπως ο μόχθος της επιβίωσης, η γέννηση ή ο θάνατος, τους χωρίζουν όμως τα προδιαγεγραμμένα ενίοτε συμφέροντα της φυλής και της ιστορίας. Έλληνες, Τούρκοι και Εβραίοι. Ίδια η γη που πατάνε, ο ήλιος που μοιράζονται, ο ουρανός που τους σκεπάζει. Ίδια και τα βάσανά τους, καθώς αυτά τους βρίσκουν, αδιακρίτως, αν ζουν στην Ελληνική γειτονιά, στον Τούρκικο μαχαλά ή στην Εβραϊκή συνοικία. Ούτε λογαριάζουν ποιον θεό προσκύνανε και ποια νηστεία τους εκφράζει, οι απόκριες ή το ραμαζάνι. Η μεγαλύτερη διαφορά, πέρα κι απ' τη θρησκεία, πέρα κι απ' τη φυλή, τις συνήθειες και τα έθιμα είναι το αν ανήκουν στους προνομίους της ζωής ή τους εξοστρακισμένους. Αν είναι τσιφλικάδες, ή κολίγοι, για παράδειγμα. Ο συγγραφέας,

στρέφοντας συνεχώς το βλέμμα του προς όλες τις κατευθύνσεις, προσπαθεί να διακρίνει χωρίς προκαταλήψεις και την άλλη πλευρά του φεγγαριού. Περνοδιαβαίνοντας διαρκώς από τη μία όχθη στην άλλη, εξερευνά, ανακαλύπτει, μαθαίνει, νιώθει και τολμά να μιλήσει χωρίς δισταγμό από τη θέση του « άλλου», καταφέροντας να τραβήξει έστω και λίγο το κορτινάκι της ιστορίας και να φωτίσει το «απέναντι σπίτι».

Ακριβώς επειδή δεν εστιάζει στον Τούρκο ή στον Ρωμιό, στον Μουσουλμάνο, στον Χριστιανό ή στον Εβραίο. Εστιάζει στον άνθρωπο. Και εδώ βρίσκεται το μεγαλείο αυτού του βιβλίου, το οποίο εκτός των άλλων για τους Ηπειρώτες και δη τους Αρτινούς, έχει ακόμα μεγαλύτερη αξία, αφού φέρνει τον αναγνώστη κοντά στην Άρτα και την ιστορία μιας εποχής, άγνωστη σε πολλούς.

Εικόνας γεμάτες χρώματα, λόγος με όλη την ένταση και τη ζωηράδα της εποχής, να τρέχει και να μην τον φτάνεις, θατριτικός όταν χρειάζεται, σκηνές που εκτυλίσσονται μπροστά σου αυθεντικές, έτσι που να νομίζεις ότι ήσουν κάπου και συ εκεί, σε άλλο χρόνο, αλλά στον ίδιο τόπο όπου έζησες και μεγάλωσες.

Και αρχίζει να περνοδιαβαίνει κι εσύ από τη μια όχθη στην άλλη, να κοιτάς συνεχώς από το τραβηγμένο κορτινάκι και να βλέπεις τα πράγματα με άλλο μάτι.

Επιθυμείς να βρεθείς στο καφέ Αμάν, στο γυφτοπάζαρο, στο χαμάμ, στον τουρκικό μπερντέ του καραγκιόζη, να φτάσεις ως το Ιμαρέτ και να απολαύσεις την φιλοξενία του, ίσως ακόμα να πάρεις και μέρος στον πετροπόλεμο, καθώς αθώς σου φαίνεται κι ας υποθάλλει το μίσος το κατευθυνόμενο.

Το βέβαιο είναι πως θα ανακαλύψεις μια πόλη που αγνοούσες και θα συμφιλιωθείς σιγά σιγά με «τις ζωές των άλλων» και την ιδέα της συνύπαρξης.

Ο Γιάννης Καλπούζος, γενναίοδωρα, μας χαρίζει ένα ξεχωριστό ιστορικό μυθιστόρημα για την Άρτα και την ευρύτερη περιοχή της, για το οποίο κόπιασε πολύ και, αν μη τι άλλο, δικαιοῦται ανταμοιβής τουλάχιστον από τους συμπατριώτες του.

BANTA ΚΟΥΤΣΟΣΚΟΥ
 (Από την Πανεπιστημιακή Εφημερίδα "ΠΥΡΡΟΣ")

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΝΕΑ - ΣΧΟΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΠΕΤΑ

- Ο Δήμος Άρτας μελετάει τη διάνοιξη δρόμου που θα ενώσει την πόλη με τη Λιμίνη, μέσω του Λόφου της Βαλαώρας. Αλλά η Βαλαώρα είναι μέσα στα διοικητικά όρια του Δήμου Πέτα. Ρωτήθηκε το Δημοτικό Συμβούλιο του Πέτα ή συζήτηση γίνεται «χωρίς τον ξενόδοχο»;

- Επιτέλους ολοκληρώθηκε ο δρόμος Άρτα – Τρίκαλα. Χρειάστηκαν 110 περίπου χρόνια από τότε που σχεδιάστηκε και συζητήθηκε η κατασκευή του. Έχει μήκος 165 χιλιόμετρα και διασχίζει μια περιοχή με πολλές φυσικές ομορφιές και καταπληκτικά τοπία. Στο μεγαλύτερο, όμως, τμήμα του δεν είναι οδικός άξονας με σύγχρονες προδιαγραφές. Δεν διαθέτει διαχωριστική νησίδα και έχει πολλές και επικίνδυνες στροφές. Γι' αυτό χρειάζεται προσοχή από τους οδηγούς που ταξιδεύουν. Με την ολοκλήρωση του δρόμου Άρτα – Τρίκαλα θα αυξηθεί η κίνηση των οχημάτων και επομένως είναι επιτακτική ανάγκη η διαμόρφωση του κόμβου στις εισόδους του Πέτα και του Αγίου Δημητρίου. Πρόσφατα μάλιστα είχαμε τραγικό τροχαίο με θύμα μια πεζή γυναίκα στην είσοδο της Κυράτσας. Πριν θρηνήσουν οι τοπικές κοινωνίες και άλλα θύματα, να κατασκευασθούν οι δύο κόμβοι.

- Επιτέλους παραδόθηκε η παράκαμψη Αγρινίου. Το τμήμα αυτό της διαδρομής Αντίρριο – Άρτα ήταν το πιο επικίνδυνο και κουραστικό για τους οδηγούς, οι οποίοι θα ανακουφίζονται για λίγο (35 χλμ) αφού θα αποφεύγουν την πόλη του Αγρινίου, όπου συναντούσαν τις περισσότερες δυσκολίες.

- Προχωρούν οι εργασίες στο γήπεδο του Πέτα και ίσως επιταχυνθεί ο χρόνος αποπεράτωσης του έργου, μιας και, όπως μαθαίνουμε, ματαιώθηκε η άντληση νερού από τη λίμνη και η άρδευση του χλοοτάπητα θα γίνεται από το δίκτυο ύδρευσης του Πέτα.

- Η Αεροπορική Ακαδημία Ελλάδος ανακήρυξε ομόφωνα ως τακτικό της μέλος τον συγχωριανό μας Λευτέρη Τζόκα, πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών. Του ευχόμαστε και άλλες τιμητικές διακρίσεις.

- Αναβαθμισμένες είναι φέτος οι καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στο χωριό, στο πλαίσιο των «Φιλελληνίων 2009». Ο Βασίλης Λέκκας θα ερμηνεύσει τραγούδια στο Μνημείο, την Κυριακή 5 Ιουλίου, ενώ ο Σωκράτης Μάλαμας εμφανίζεται στις 22 Ιουλίου στο Νταμάρι της Βαλαώρας που ο Δήμος έκανε έργα ανάπλασης.

Α.Π.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΣΤΟ ΚΑΤΡΑΚΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΝΙΚΑΙΑΣ 12 & 13 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος διοργανώνει στο Κατράκειο Θέατρο Νίκαιας διήμερο Ηπειρωτικό Πολυθέαμα με τη συνεργασία του Δήμου Νίκαιας, στις 12 και 13 Σεπτεμβρίου 2009 και ώρα 8.30 μ.μ. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

Σάββατο 12 Σεπτεμβρίου

Ερμηνευτές του "έντεχνου" ρεπερτορίου σε Ηπειρώτικα παραδοσιακά τραγούδια. Συμμετέχουν: Ελένη Δήμου, Γιώργος Μεράντζας, Δημήτρης Υφαντής, Κώστας Μάντζιος, Κώστας Λεοντίδης.

Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου παραδοσιακή βραδιά. Συμμετέχουν: Η χορωδία της ΠΣΕ, το Πολυφωνικό της Αδελφότητας Αετόπετρας Δωδώνης, τα χορευτικά συγκροτήματα των Αδελφοτήτων Αετόπετρας και Λιθίνου Ιωαννίνων, του Συλλόγου Ηπειρωτών Θριασίου Πεδίου, του Συλλόγου Ηπειρωτών Χαϊδαρίου, του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Νίκαιας και του Συνδέσμου Ηπειρωτών Πειραιά.

Τραγουδούν: Αντώνης Κυρίτσης, Στυλιανός Μπέλλος, Ηλίας Κόντης, Λευτέρης Κωνσταντίνου, Δημήτρης Τζουμερκιώτης, Κώστας Μήσης, Βαγγελής Κώτσου, Δάφνη Νικολάου.

Παίζουν οι μουσικοί: Πέτρος Λούκας Χαλκιάς, Μπάμπης Χαλκιάς και Πέτρος Χαλκιάς κλαρίνο, Αχιλλέας Χαλκιάς βιολί, Αθανάσιος Μαρκόπουλος λαούτο και Θεοδωρής Μπαλντούμας ντέφι.

Στο τέλος κάθε παράστασης ακολουθεί Ηπειρωτικό γλέντι με τον Πέτρο Λούκα Χαλκιά.

Είσοδος ελεύθερη.

ΦΩΤΟ - ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΤΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

↑
Φωτογραφία στις αρχές της 10ετίας του '60. Από αριστερά: Κώστας Βελέντζας, Νίκος Κακαριάρης, Μήτσος Γκαβάγιας και στην άκρη δεξιά ο Λάμπρος Καραμπάς. Ενδιάμεσα οι δύο είναι άγνωστοι.

← Ο Μήτσος Γκαβάγιας και ο Κώστας Μπαντίδος στη 10ετία του '50. Τραπεζάκια και καρέκλες χαρακτηριστικά της εποχής.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ 7/6/2009 ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΠΕΤΑ

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2009			ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 2004	
Κόμμα	Ψήφοι	%	Ψήφοι	%
ΝΔ	1.046	36,92	1.383	45,87
ΠΑΣΟΚ	1.098	38,76	1.074	35,62
ΚΚΕ	258	9,11	319	10,58
ΣΥΡΙΖΑ	140	4,94	97	3,22
ΛΑΟΣ	105	3,71	49	1,63
ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ				
ΠΡΑΣΙΝΟΙ	54	1,91	10	0,33
ΛΟΙΠΑ	132	4,69	83	2,75

Εγγεγραμμένοι: 4.594

Ψηφισαντες: 2.912

Έγκυρα: 2.833 (97,29%)

Άκυρα: 37 (1,27%)

Αποχή: 36,61%

Λευκά: 42 (1,44%)